Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

20 päivänä syyskuuta 2019 *

REACH – Luvanvaraiset aineet – 1-bromipropaanin (nPB) sisällyttäminen asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteeseen XIV – Määrä – Rekisteröintiasiakirja-aineisto – Tiedot – Aineiden ryhmittely – Hyvän hallinnon periaate – Elinkeinovapaus – Perusteluvelvollisuus – Luottamuksensuoja – Suhteellisuus – Yhdenvertainen kohtelu

Asiassa T-610/17,

ICL-IP Terneuzen, BV, kotipaikka Terneuzen (Alankomaat),

ICL Europe Coöperatief UA, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat),

edustajinaan asianajajat R. Cana, E. Mullier ja H. Widemann,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään M. Huttunen, R. Lindenthal ja K. Mifsud-Bonnici,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), asiamiehinään M. Heikkilä, W. Broere, T. Zbihlej ja N. Herbatschek,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii SEUT 263 artiklan nojalla unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan osittain kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen XIV muuttamisesta 13.6.2017 annetun komission asetuksen (EU) 2017/999 (EUVL 2017, L 150, s. 7) siltä osin kuin siinä sisällytetään 1-bromipropaani (nPB) kyseiseen liitteeseen,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Gratsias sekä tuomarit I. Labucka ja A. Dittrich (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies S. Bukšek Tomac,

* Oikeudenkäyntikieli englanti

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.2.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

I Asian tausta ja riidanalainen asetus

1 1-bromipropaani (n-propyylibromidi, nPB) on bromattu nestemäinen aine. Sitä käytetään liuottimena höyryrasvanpoistossa. Lisäksi sitä käytetään välituotteena muiden aineiden valmistuksessa. Se on luokiteltu lisääntymiselle vaaralliseksi aineeksi (kategoria 1B) aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16.12.2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 (EUVL 2008, L 353, s. 1).

2 ICL-IP Terneuzen, BV, joka on yksi kantajista, on merkittävin nPB:n rekisteröijä. Se valmistaa ja käyttää nPB:tä kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1) tarkoitetulla tavalla.

3 Toinen kantaja, ICL Europe Coöperatief UA, saattaa nPB:tä markkinoille käytettäväksi liuottimena höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa ja käyttää sitä asetuksessa N:o 1907/2006 tarkoitetulla tavalla.

4 ICL-IP Terneuzen toimitti 11.10.2002 nPB:tä koskevan rekisteröintiasiakirja-aineiston, joka koski 1 000–10 000 tonnin vuosittaista tonnimäärää. Tämän jälkeen se kehotti kaikkia ainetta koskevan tietojenvaihtofoorumin jäseniä liittymään nPB:tä koskevaan yhteiseen lupahakemukseen.

5 Euroopan kemikaalivirasto (ECHA, jäljempänä kemikaalivirasto) julkaisi 3.9.2012 internet-sivustollaan asiakirja-aineiston, jossa se ehdotti nPB:n tunnistamista erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdan nojalla.

6 Kantajat esittivät 18.10.2012 huomautuksia ehdotuksesta, joka koski nPB:n tunnistamista erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi. Ne korostivat huomautuksissaan erityisesti, että nPB:n käyttö on pääasiassa välituotekäyttöä, joka on vapautettu lupavaatimuksesta, ja että kun nPB:tä käytetään muuten kuin välituotteena, käyttö on joko tarkasti valvottua tai siihen sovelletaan työperäistä altistumista koskevia tiukkoja rajoja.

7 nPB lisättiin ehdokasluetteloon asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan 8 kohdan mukaisesti Euroopan kemikaaliviraston pääjohtajan 18.12.2012 antamalla päätöksellä ED/169/2012.

8 Laatiessaan kuudennen kerran aineiden etusijajärjestystä kemikaalivirasto julkaisi 1.9.2014 internet-sivustollaan suositusluonnoksen nPB:n ja eräiden muiden aineiden sisällyttämisestä asetuksen N:o 1907/2006 liitteeseen XIV (jäljempänä liite XIV) ja kehotti asianosaisia esittämään huomautuksensa viimeistään 1.12.2014. Luonnoksessa tarkoitetut 22 ainetta, joista yksi oli nPB, oli valittu etusijajärjestyksen kuudennen laatimiskierroksen alustavien tulosten perusteella; nämä alustavat tulokset julkaistiin kemikaaliviraston internet-sivustolla samana päivänä.

9 Kantajat esittivät 1.12.2014 huomautuksensa kyseisestä suositusluonnoksesta muiden rekisteröijien nimissä. Ne korostivat huomautuksissaan erityisesti, että noin 70 prosenttia nPB:n käytöstä on välituotekäyttöä, johon ei sovelleta asetuksen N:o 1907/2006 VII osastoa.

10 Kemikaalivirasto antoi 1.7.2015 aineiden sisällyttämistä liitteeseen XIV koskevan suosituksen, jossa suositellaan nPB:n sisällyttämistä liitteeseen XIV ilman vapautusta millekään sen käytöistä tai käyttökategorioista (jäljempänä kemikaaliviraston suositus). Kemikaalivirasto julkaisi samana päivänä lopulliset, päivitetyt tuloksensa sekä päätelmiään tukevat asiakirjat, joista yksi oli nPB:tä koskeva viiteasiakirja. Tästä asiakirjasta ilmenee, että nPB:lle oli annettu asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaiseksi etusijapisteiden kokonaismääräksi 20/45. Tämä kokonaispistemäärä koostui seuraavista osapistemääristä: sisäiset ominaisuudet 1/15, määrät 12/15 sekä käyttö laajasti eri tarkoituksiin 7/15. Kemikaalivirasto totesi nPB:tä koskevissa lopullisissa päätelmissään, että vaikka joidenkin muiden kyseisen suosituskierroksen yhteydessä arvioitujen ehdokasaineiden asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukainen kokonaispistemäärä oli suurempi, nPB:n sisällyttämistä liitteeseen XIV suositeltiin sen ja kyseiseen liitteeseen jo sisältyvän trikloorietyleenin ryhmittelyyn liittyvistä syistä.

11 Kantajat lähettivät komissiolle ensimmäisen kirjeen 10.8.2015. Tässä kirjeessä ne väittivät kemikaaliviraston suosituksen sisältävän menettelyvirheitä ja oikeusvirheitä.

12 Komissio vastasi kantajille 18.9.2015.

13 Kantajat lähettivät komissiolle toisen kirjeen 4.2.2016. Ne esittivät siinä lisätietoja osoittaakseen, että nPB:n sisällyttämiseen liitteeseen XIV kemikaaliviraston suosituksen perusteella liittyi oikeudellinen virhe, ja pyysivät saada tavata komission edustajia.

14 Kantajat lähettivät komissiolle kolmannen kirjeen 3.10.2016. Tässä kirjeessä ne totesivat, että höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa käytettävän nPB:n määrät olivat edelleen vähentyneet siksi, että ainoa toinen tämän muun kuin välituotekäytön rekisteröijä oli keskeyttänyt rekisteröintinsä, joten nyt ainoastaan ICL-IP Terneuzen toimitti nPB:tä luvan piiriin kuuluvaan muuhun kuin välituotekäyttöön; ne totesivat kirjeessä myös, että kyseisestä aineesta oli koottu uusia tietoja, joiden perusteella oli voitu vahvistaa nPB:n turvallisen käytön tasot. Kantajat pyysivät, että komissio perehtyy kiireellisesti näihin lisätietoihin ja että joka tapauksessa ennen sääntelykomitean seuraavaa kokousta järjestetään tapaaminen.

15 Komissio ilmoitti 15.11.2016 kantajille kirjeitse, että näiden 4.2.2016 päivätty kirje oli epähuomiossa jäänyt vaille vastausta. Se lisäsi pyytäneensä kemikaalivirastoa analysoimaan kantajien toimittamat tiedot ja hyväksyi tapaamisen järjestämistä koskevan pyynnön; se kehotti kantajia ottamaan yhteyttä sihteeristöönsä tapaamispäivän sopimiseksi marraskuussa.

16 Sääntelykomitean kokouksessa 7. ja 8.12.2016 keskusteltiin komission ehdotuksesta asetukseksi, joka koski liitteen XIV muuttamista sisällyttämällä siihen suositellut aineet, muun muassa nPB.

17 Kantajat ottivat 7.12.2016 sähköpostitse yhteyttä komissioon 15 kohdassa mainitun tapaamisen järjestämiseksi. Tässä viestissä ne kysyivät, pidettäisiinkö sääntelykomitean kokous nPB:n sisällyttämisestä liitteeseen XIV kaikesta huolimatta 7. ja 8.12.2016.

18 Sääntelykomitea antoi 8.12.2016 myönteisen lausunnon kemikaaliviraston suosituksesta.

19 Komissio vastasi 23.12.2016 kantajien 7.12.2016 lähettämään sähköpostiviestiin. Se totesi vastauksessaan erityisesti, että kyseinen sähköpostiviesti oli tullut sille liian myöhään, jotta kantajien kanssa olisi voitu järjestää tapaaminen, koska sääntelykomitean kokous pidettiin samana päivänä.

20 Komissio antoi 13.6.2017 sääntelykomitean myönteisen lausunnon ja kemikaaliviraston suosituksen perusteella liitteen XIV muuttamisesta 13.6.2017 annetun asetuksen (EU) 2017/999 (EUVL 2017, L 150, s. 7, jäljempänä riidanalainen asetus). nPB sisällytettiin riidanalaisella asetuksella liitteen XIV nimikkeeseen 32 vapauttamatta mitään käyttöjä tai käyttökategorioita lupavaatimuksesta; kyseistä ainetta koskevaksi lopetuspäiväksi vahvistettiin 4.7.2020. Kyseisen asetuksen johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, että komissio katsoi nPB:n olevan asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 määriteltyjen luokituskriteerien mukainen lisääntymiselle vaarallinen aine (kategoria 1B) ja täyttävän siten asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdassa määritellyt perusteet kyseisen asetuksen liitteeseen XIV sisällyttämiseksi. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleessa komissio toteaa, että nPB oli tunnistettu ja lisätty ehdokasluetteloon asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan mukaisesti, että kemikaalivirasto oli suosituksessaan nimennyt sen liitteeseen XIV ensisijaisesti sisällytettäväksi aineeksi ja että sidosryhmien toimittamista tiedoista huolimatta nPB oli aiheellista sisällyttää mainittuun liitteeseen.

II Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

21 Kantajat nostivat tämän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.9.2017 toimittamallaan kannekirjelmällä.

22 Komissio toimitti vastineensa 23.11.2017.

23 Kantajat toimittivat vastauskirjelmänsä 15.1.2018.

24 Komissio toimitti vastauksensa 5.3.2018.

25 Kemikaalivirasto pyysi 4.12.2017 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kirjelmällä saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia. Kemikaalivirasto hyväksyttiin 1.3.2018 annetulla määräyksellä ICL-IP Terneuzen ja ICL Europe Coöperatief v. komissio (T-610/17, ei julkaistu, EU:T:2018:139) väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia. Kemikaalivirasto toimitti väliintulokirjelmänsä 17.4.2018. Komissio toimitti väliintulokirjelmää koskevat huomautuksensa 15.5.2018 ja kantajat 30.5.2018.

26 Unionin yleinen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti työjärjestyksensä 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimenpiteenä kirjallisen kysymyksen komissiolle ja kemikaalivirastolle. Nämä vastasivat kysymykseen asetetussa määräajassa.

27 Kantajat toimittivat suullista käsittelyä varten laadittua kertomusta koskevia kirjallisia huomautuksia, jotka liitettiin asiakirja-aineistoon viidennen jaoston puheenjohtajan päätöksellä.

28 Kantajien, komission ja kemikaaliviraston lausumat sekä vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 14.2.2019 pidetyssä istunnossa. Komissio esitti suullista käsittelyä varten laadittua kertomusta koskevia suullisia huomautuksia. Kantajat väittivät lausumissaan, että 10.8.2018 annetussa komission päätöksessä C(2018) 5057, joka koskee [trikloorietyleenin] tietyille käytöille myönnettyä lupaa, todetaan nimenomaisesti, että tämän aineen käytölle teollisten osien puhdistamisessa höyryrasvanpoistolla ei ole saatavilla soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita sikäli, että ne eivät ole teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Komissio ja kemikaalivirasto esittivät puolestaan huomautuksia tämän väitteen tutkittavaksi ottamisesta ja merkityksellisyydestä.

29 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin se koskee nPB:n sisällyttämistä liitteeseen XIV,

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja

– toteuttaa muut tarpeellisiksi katsotut toimenpiteet.

30 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen ja

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

31 Kemikaalivirasto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen ja

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudellinen arviointi

32 Kantajat esittävät kanteensa tueksi kuusi perustetta. Ensimmäinen kanneperuste koskee riidanalaisen asetuksen perustelujen puutteellisuutta, ilmeistä arviointivirhettä sekä hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista. Toisen kanneperusteen mukaan asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklaa on rikottu, kyseisen asetuksen kilpailukykyä koskevaa tavoitetta ei ole otettu huomioon ja kantajien elinkeinovapautta on loukattu. Kolmas kanneperuste koskee muun muassa perusteluvelvollisuuden rikkomista. Neljäs kanneperuste koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista. Se jakautuu kolmeen osaan. Ensimmäinen osa koskee nPB:n määrää koskevaa perustetta. Toinen osa koskee nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä. Kolmannen osan mukaan kantajat olivat voineet nPB:n saaman etusijapistemäärän perusteella luottaa siihen, ettei kyseistä ainetta sisällytetä liitteeseen XIV. Viides kanneperuste koskee puolestaan suhteellisuusperiaatteen loukkaamista. Kuudennen kanneperusteen mukaan riidanalaisella asetuksella loukataan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita.

33 Aluksi on todettava, että kemikaalivirasto tunnisti 3.9.2012 antamallaan päätöksellä nPB:n asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdassa tarkoitetuksi erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi. Kyseisen asetuksen 58 artiklasta ilmenee, että ehdokasaineista on tunnistettava ne, jotka on ensisijaisesti sisällytettävä liitteeseen XIV. Tätä varten kemikaalivirasto suositteli 1.7.2015 kyseisen asetuksen 58 artiklan 3 kohdan mukaisesti ensisijaisina pitämiensä ehdokasaineiden sisällyttämistä liitteeseen XIV. Se totesi, että nPB:tä oli siitä asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan a–c alakohdassa nimenomaisesti mainittujen perusteiden mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella, eli sen sisäisten ominaisuuksien, laajan käytön ja määrien vuoksi, sekä sen ja trikloorietyleenin ryhmittelyyn liittyvien seikkojen vuoksi pidettävä liitteeseen XIV ensisijaisesti sisällytettävänä aineena (ks. edellä 10 kohta). Tämän jälkeen komissio antoi asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 1 kohdan nojalla riidanalaisen asetuksen, jolla nPB sisällytettiin liitteeseen XIV, 133 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

34 Nyt käsiteltävän kanteen tarkoituksena ei ole kyseenalaistaa nPB:n tunnistamista asetuksen N:o 1907/2006 57 artiklan c alakohdassa tarkoitetuksi ehdokasaineeksi, joka saatetaan sisällyttää liitteeseen XIV. Kantajat väittävät tässä kanteessa ainoastaan, että nPB:n sisällyttäminen kyseiseen liitteeseen oli ennenaikaista.

35 On myös todettava, että koska nyt käsiteltävän kanteen kohteena on selvästi riidanalaisen asetuksen kumoaminen, se ei koske suoraan kemikaaliviraston suositusta. Kyseisessä asetuksessa komissio on kuitenkin päättänyt noudattaa kemikaaliviraston suositusta, käyttää perusteena kemikaaliviraston nPB:stä asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden eli kyseisen aineen sisäisten ominaisuuksien, laajan käytön ja määrien mukaisesti tekemää arviointia ja

ottaa huomioon nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyyn liittyvän perusteen. Näin ollen on todettava, että kemikaaliviraston tekemää arviointia koskevien kantajien kanneperusteiden tarkoituksena on kyseenalaistaa niiden seikkojen paikkansapitävyys, joihin riidanalainen asetus perustuu.

36 Ensinnäkin on tarkasteltava kantajien väitteitä, joiden tarkoituksena on kyseenalaistaa nPB:n määrää koskevat komission näkemykset ja jotka esitetään ensimmäisessä kanneperusteessa ja neljännen kanneperusteen ensimmäisessä osassa.

37 Toiseksi tarkastellaan kantajien väitteitä, joiden tarkoituksena on kyseenalaistaa nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä koskevat komission näkemykset ja jotka esitetään kolmannessa kanneperusteessa ja neljännen kanneperusteen toisessa osassa.

38 Kolmanneksi tarkastellaan kuudetta kanneperustetta, jonka mukaan riidanalaisella asetuksella loukataan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita.

39 Neljänneksi tarkastellaan neljännen kanneperusteen kolmatta osaa, joka koskee sitä, etteivät kantajat olisi voineet nPB:lle annetun kokonaispistemäärän perusteella odottaa, että kyseinen aine sisällytetään riidanalaisella asetuksella liitteeseen XIV.

40 Viidenneksi analysoidaan toista kanneperustetta, jonka mukaan asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklaa on rikottu, kyseisen asetuksen kilpailukykyä koskevaa tavoitetta ei ole otettu huomioon ja kantajien elinkeinovapautta on loukattu, sekä viidettä kanneperustetta, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

A nPB:n määrää koskevat komission näkemykset

41 Kantajat esittävät ensimmäisessä kanneperusteessa ja neljännen kanneperusteen ensimmäisessä osassa väitteitä, joiden tarkoituksena on kyseenalaistaa nPB:n määrää koskevat komission näkemykset.

1. Ensimmäisen kanneperuste, joka koskee riidanalaisen asetuksen perustelujen puutteellisuutta, hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja ilmeisiä arviointivirheitä

42 Ensimmäinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että riidanalaisen asetuksen perustelut ovat puutteelliset. Komissio ei niiden mukaan ole riittävästi selittänyt, miten aineen arvioinnissa käytetyt nPB:n määrät on laskettu. Toinen osa koskee sitä, että komissio on kantajien mukaan loukannut hyvän hallinnon periaatetta ja tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, kun se on ottanut huomioon määriä koskevista tiedoista ainoastaan ne, jotka sisältyivät rekisteröintiasiakirja-aineistoon mutta ei julkisen kuulemisen yhteydessä toimitettuja tietoja ja myöhemmin riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen menettelyn kuluessa toimitettuja tietoja.

a) Ensimmäinen osa, joka koskee riidanalaisen asetuksen perustelujen puutteellisuutta

43 Kantajat väittävät, ettei komissio ole perustellut riittävästi nPB:n määriä koskevia näkemyksiään. Tarkemmin sanottuna komission huomioon ottamien nPB:n määrien laskentatapaa ei niiden mukaan ole selitetty riittävän hyvin. Kantajat väittävät myös, ettei niillä ole ollut mahdollisuutta puolustaa etujaan tehokkaasti.

44 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

45 On ensinnäkin todettava, että SEUT 296 artiklan mukaisesti säädökset perustellaan. Asianomaiselle vastaista toimea koskevan perusteluvelvollisuuden, joka liittyy läheisesti puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen, tarkoituksena on yhtäältä antaa asianomaiselle riittävät tiedot sen

arvioimiseksi, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimessa, ja toisaalta antaa unionin tuomioistuimille mahdollisuus valvoa toimen laillisuutta (tuomio 15.4.2011, Tšekin tasavalta v. komissio, T-465/08, EU:T:2011:186, 162 kohta).

46 Perusteluvelvollisuus määräytyy kuitenkin kyseisen toimen luonteen ja sen asiayhteyden mukaan, jossa se on tehty. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, koska perustelujen riittävyyttä arvioitaessa on otettava huomioon paitsi niiden sanamuoto myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Erityisesti on todettava, että asianomaiselle vastainen toimi on silloin riittävästi perusteltu, kun se on toteutettu asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan toimen merkityksen (tuomio 18.9.2015, Petro Suisse Intertrade v. neuvosto, T-156/13 ja T-373/14, ei julkaistu, EU:T:2015:646, 67 kohta).

47 On myös muistutettava, että perusteluvelvollisuus on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska viimeksi mainittu koskee riidanalaisen päätöksen aineellista lainmukaisuutta (tuomio 22.3.2001, Ranska v. komissio, C-17/99, EU:C:2001:178, 35 kohta).

48 Toiseksi on todettava riidanalaisen asetuksen perusteluista ensinnäkin se, että kyseisen asetuksen johdanto-osan 1, 13 ja 20 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio oli todennut nPB:n olevan ehdokasaine, että kemikaalivirasto oli suosittanut sen sisällyttämistä ensisijaisena aineena liitteeseen XIV ja että komissio katsoi olevan aiheellista sisällyttää nPB riidanalaisella asetuksella kyseiseen liitteeseen sidosryhmien huomautuksista huolimatta.

49 Koska komissio viittaa riidanalaisessa asetuksessa kemikaaliviraston suositukseen ja päättää noudattaa sitä, on lisäksi syytä ottaa huomioon tämä suositus ja niiden asiakirjojen sisältö, joihin tässä suosituksessa viitataan.

50 Kemikaaliviraston suosituksen liitteestä I ja 1.7.2015 päivätystä nPB:tä koskevasta viiteasiakirjasta, johon kyseisessä liitteessä viitataan, ilmenee, että kemikaalivirasto suositti nPB:n sisällyttämistä liitteeseen XIV ensisijaisena aineena, koska kemikaalivirasto oli antanut nPB:lle asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa nimenomaisesti mainittujen perusteiden mukaiseksi etusijapistemääräksi 20/45, sekä nPB:n ja kyseiseen liitteeseen jo sisältyneen trikloorietyleenin ryhmittelyyn liittyvien seikkojen vuoksi. Kemikaalivirasto viittaa kyseisessä liitteessä myös muihin julkisiin asiakirjoihin, joihin se on tukeutunut suositusta laatiessaan ja joita ovat muun muassa seuraavat:

– 10.2.2014 päivätty etusijajärjestyksen laatimista koskeva opas,

– etusijajärjestyksen kuudennen laatimiskierroksen alustavat tulokset, jotka julkaistiin 1.9.2014,

– 1.7.2015 päivätty asiakirja, joka sisältää huomautukset, joita sidosryhmät ovat esittäneet nPB:tä koskevasta kuudennesta suositusluonnoksesta liitteeseen XIV lisättävistä aineista, sekä näihin huomautuksiin annettuja vastauksia koskevat viitteet, ja

– 1.7.2015 päivätty asiakirja, joka sisältää kemikaaliviraston vastaukset kyseisiin huomautuksiin.

51 nPB:tä koskevan, 1.7.2015 päivätyn viiteasiakirjan sivulta 2 ilmenee, että kemikaalivirasto oli ottanut huomioon kyseistä ainetta koskevan rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämät tiedot eri käyttöjä vastaavista määristä, eli määristä, jotka on ilmoitettu kyseistä ainetta koskevan rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa. Viiteasiakirjasta ilmenee myös, että näiden tietojen

mukaan luvan piiriin kuuluvan nPB:n määrän on katsottava vastaavan 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan 5.2 kohdassa vahvistettua tonnimäärää 1 000 – alle 10 000 tonnia ja että tämän tonnimäärän perusteella pistemääräksi on annettava 12/15.

52 Asiakirjassa, joka sisältää kemikaaliviraston vastaukset sidosryhmien huomautuksiin ja joka on päivätty 1.7.2015, kemikaalivirasto esittelee noudattamansa lähestymistavan. Se toteaa muun muassa, että määriä arvioitaessa on otettu huomioon rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.2 ja 3.5 kohdassa esitetyt tiedot, kemikaaliturvallisuusraporttien sisältämät tiedot sekä siihen menettelyyn perustuvat tiedot, jossa nPB tunnistettiin erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi; näitä ovat menettelyn yhteydessä laadittujen raporttien sisältämät ja julkisen kuulemisen aikana toimitetut tiedot. Kemikaaliviraston esittämien tietojen mukaan silloin, kun lupavaatimuksesta vapautettuja käyttöjä ja näiden käyttöjen määriä koskevat tiedot ovat olleet saatavilla, nämäkin määrät on arvioitu laskettaessa etusijajärjestyksen laatimisen kannalta merkityksellisiä määriä. Kemikaalivirasto täsmentää, että luvan soveltamisalaan kuuluvat määrät on arvioitu ensisijaisesti rekisteröintiasiakirja-aineistosta ja kemikaaliturvallisuusraporteista ilmenevien tietojen perusteella. Muita tietoja on viraston mukaan voitu ottaa huomioon, jos niiden edustavuus ja luotettavuus on voitu arvioida; tällaisia tietoja ovat erityisesti käyttökohtaiset tonnimäärät, jotka on saatu erityistä huolta aiheuttavien aineiden tunnistamista koskevista raporteista ja julkisten kuulemisten yhteydessä. Lisäksi kemikaalivirasto toteaa, että etusijajärjestystä laadittaessa on noudatettu yleisesti varovaista lähestymistapaa silloin, kun saatavilla olevien tietojen perusteella ei ole ollut mahdollista tehdä selvää päätelmää siitä, käytetäänkö tiettyä ainetta välituotteena, tai muiden vapautusten soveltamisesta.

53 Nimenomaan nPB:stä kemikaalivirasto toteaa arvioineensa rekisteröintiasiakirja-aineistosta ilmenevien tietojen perusteella, että luvan piiriin kuuluva nPB:n määrä sijoittuu 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan 5.2 kohdassa vahvistettuun vaihteluväliin 1 000 – alle 10 000 tonnia, minkä perusteella määrää koskevaksi pistemääräksi oli viraston mukaan annettava 12/15. Tämä arvio ei viraston mukaan muutu, vaikka otettaisiin huomioon julkisen kuulemisen yhteydessä mainittu arvio, joka on 30 prosenttia Euroopan unionin kokonaismäärästä. Tältä osin kemikaalivirasto toteaa luvan piiriin kuuluvista nPB:n määristä, että rekisteröintiasiakirja-aineistojen sisältämien ja julkisen kuulemisen yhteydessä toimitettujen tietojen välillä on eroja. Kemikaalivirasto lisää teollisuuden väittäneen julkisen kuulemisen yhteydessä, että määrä on alle 1 000 tonnia. Kemikaalivirasto katsoo, ettei se voinut pelkästään huomautuksissa esitettyjen tietojen perusteella olla ottamatta huomioon rekisteröintitietoja ja että on rekisteröijien tehtävänä huolehtia siitä, että rekisteröintiasiakirja-aineistoissa ilmoitetaan täsmälliset tonnimäärät.

54 Myös 10.2.2014 päivättyyn etusijajärjestyksen laatimisoppaaseen, johon kemikaaliviraston suosituksessa viitataan, sisältyvät ohjeet on otettava huomioon. Kyseisen oppaan 3 kohdasta ilmenee ensinnäkin, että etusijajärjestyksen laatimista varten tarvittavien tietojen on lähtökohtaisesti sisällyttävä rekisteröintiasiakirja-aineistoon. Kyseistä kohtaa koskevassa alaviitteessä 2 muistutetaan, että asiakirja-aineistojen rekisteröinti on lakisääteinen velvollisuus, että rekisteröijien ilmoittamien tietojen on oltava paikkansapitäviä ja ne on tarvittaessa päivitettävä ajallaan ja että rekisteröijä on näin ollen vastuussa rekisteröintitietojen paikkansapitävyydestä. Alaviitteessä 2 todetaan myös, että rekisteröintivelvollisuuden mukaisesti toimitettuja tietoja käytetään muissa asetukseen N:o 1907/2006 liittyvissä menettelyissä. Lisäksi kyseisen oppaan 4 kohdan ensimmäisestä alakohdasta ilmenee, että etusijajärjestys laaditaan ensisijaisesti rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämien tietojen perusteella, ja teollisuutta kehotetaan toimittamaan kaikki merkitykselliset tiedot suoraan tässä asiakirja-aineistossa. Kyseisen kohdan kolmannessa alakohdassa todetaan lisäksi, että kun etusijajärjestyksen laatimista varten tarvittavat tiedot ovat saatavissa rekisteröintiasiakirja-aineistossa (ja riittävän laadukkaat), aineen arviointi perustuu näihin tietoihin. Samassa alakohdassa todetaan vielä, että jos tiedot puuttuvat, ovat ristiriitaisia tai heikkolaatuisia, arvioinnissa käytetään heikoimpia mahdollisia realistisia vaihtoehtoja. Oppaan 4 kohdan neljännessä alakohdassa huomautetaan vielä, että käytettyjen tietojen laatu vaikuttaa aina etusijajärjestyksen laatimiseen.

55 Kun otetaan huomioon edellä 46 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö, jonka mukaisesti myös asianomaisen tuntema asiayhteys on otettava huomioon, on kolmantena asiana otettava huomioon komission ja kantajien välinen yhteydenpito hallinnollisen menettelyn aikana. Komissio totesi 18.9.2015 päivätyssä kirjeessään muun muassa, että rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämät ja julkisen kuulemisen aikana toimitetut tiedot eivät olleet keskenään johdonmukaisia ja että koska rekisteröijät ovat velvollisia päivittämään rekisteröintiasiakirja-aineiston tiedot, etusijajärjestys laaditaan ensisijaisesti tämän aineiston sisältämien tietojen perusteella.

56 Kolmanneksi on todettava, että kun otetaan huomioon edellä mainitut seikat, riidanalaisen asetuksen perusteluja on pidettävä riittävinä. Ensinnäkin nPB:tä koskevasta, 1.7.2015 päivätystä viiteasiakirjasta ilmenee, että kemikaalivirasto oli ottanut huomioon kyseistä ainetta koskevan rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämät tiedot eri käyttöjä vastaavista määristä, eli määristä, jotka on ilmoitettu kyseistä ainetta koskevan rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa. Lisäksi kyseisistä seikoista ilmenevät myös ne syyt, joiden vuoksi kemikaalivirasto oli käyttänyt näitä tietoja. Yhtäältä niistä nimittäin ilmenee riittävän selvästi, että jos rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämät ja julkisen kuulemisen aikana tai myöhemmin toimitetut tiedot eivät ole keskenään johdonmukaisia, lähtökohtaisesti ensisijaisina pidetään rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämiä tietoja. Toisaalta niiden perusteella on riittävän selvää, että tietojen ollessa keskenään ristiriitaisia arvioinnissa käytetään heikoimpia mahdollisia realistisia vaihtoehtoja. Tämän lähestymistavan perustelut ilmenevät nekin riittävän selvästi edellä mainituista asiakirjoista.

57 Riidanalaisen asetuksen perustelujen puutteellisuuden tueksi esitetyt väitteet, jotka koskevat komission huomioon ottamien nPB:n määrien laskemista, on näin ollen hylättävä.

58 Kantajat väittävät vielä, ettei niillä ollut riittävästi tietoja voidakseen käyttää asetuksen N:o 1907/2006 mukaisia oikeuksiaan osallistua menettelyyn, joka johti riidanalaisen asetuksen antamiseen, ja voidakseen valvoa tehokkaasti etujaan. Tältä osin on riittävää todeta, että kantajien oli mahdollista käyttää oikeuksiaan tehokkaasti kyseisen menettelyn kuluessa niiden tietojen perusteella, jotka sisältyivät 10.2.2014 päivättyyn etusijajärjestyksen laatimisoppaaseen, kemikaaliviraston ja komission kantajien huomautuksiin antamiin vastauksiin sekä muihin edellä 49–55 kohdassa mainittuihin asiakirjoihin.

b) Toinen osa, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja ilmeisiä arviointivirheitä

59 Kantajat väittävät komission loukanneen hyvän hallinnon periaatetta ja tehneen ilmeisen virheen harkintavaltaansa käyttäessään. Komissio ei niiden mukaan tehnyt omia arviointejaan. Lisäksi se on käyttänyt tietoja, jotka koskivat nPB:n kaikkia käyttöjä, eli myös käyttöjä välituotteena, vaikka viimeksi mainitut eivät kuulu luvan piiriin eikä niitä siksi olisi pitänyt ottaa huomioon. Kantajien mielestä komission olisi myös pitänyt ottaa huomioon tiedot, jotka kantajat toimittivat julkisen kuulemisen aikana sekä 10.8.2015, 4.2.2016 ja 3.10.2016 päivätyissä kirjeissään. Lähestymistapa, jossa otetaan huomioon vain rekisteröintiasiakirja-aineistoon sisältyvät tiedot, tekee niiden mukaan asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 4 kohdassa säädetyn julkisen kuulemisen turhaksi. Kantajat katsovat, ettei rekisteröijillä ole velvollisuutta ilmoittaa tietyn aineen eri käyttöjä koskevia määriä tai tonnimäärien vaihteluvälejä. Joka tapauksessa rekisteröintiasiakirja-aineistojen välitöntä päivittämistä ei niiden mukaan vaadita, vaan riittää, että ne päivitetään viipymättä. Kantajat väittävät, että komission lähestymistavasta voisi myös seurata, että aineita, jotka eivät tosiasiassa ole ensisijaisia, sisällytetään liitteeseen XIV.

60 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

61 Aluksi on todettava, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaan jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa. Oikeuskäytännössä on täsmennetty tämän periaatteen

tarkoittavan, että hallinnon on tutkittava huolellisesti ja puolueettomasti kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat, kerättävä kaikki harkintavaltansa käyttämistä varten tarvittavat tosiseikat ja oikeudelliset seikat sekä turvattava käyttämiensä menettelyjen sujuvuus ja tehokkuus (tuomio 30.1.2018, Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej v. ECHA, T-625/16, ei julkaistu, EU:T:2018:44, 89 kohta).

62 Aluksi on tarkasteltava kantajien väitettä, jonka mukaan komissio käytti nPB:n kokonaismäärää koskevia tietoja. Sen jälkeen tarkastellaan väitteitä, joiden mukaan komissio ei ottanut riittävästi huomioon julkisen kuulemisen yhteydessä toimitettuja ja 10.8.2015, 4.2.2016 ja 3.10.2016 päivätyissä kantajien kirjeissä esitettyjä tietoja.

1) Väite, jonka mukaan komissio käytti nPB:n kokonaismäärää koskevia tietoja

63 Kantajat väittävät komission tukeutuneen rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.2 kohdassa esitettyihin tietoihin, vaikka tässä kohdassa mainitut määrät kattoivat myös nPB:n välituotekäytön, jota ei kantajien mukaan olisi pitänyt ottaa huomioon.

64 Tältä osin on pidettävä mielessä, että asetuksen N:o 1907/2006 10 artiklan a alakohdan iii alakohdan mukaisesti kaikkien rekisteröijien on ilmoitettava tiedot aineen valmistuksesta ja käytö(i)stä siten kuin asetuksen N:o 1907/2006 liitteessä VI olevassa 3 jaksossa täsmennetään. Kyseisessä liitteessä olevan 3 jakson 3.1 kohdassa säädetään, että rekisteröijän on ilmoitettava erityisesti valmistusmäärät, rekisteröitävän esineen tuotannossa tai niiden ainesosana käytetyt määrät ja/tai maahantuontimäärät tonneina rekisteröijää kohti vuodessa. Näitä tietoja tarvitaan sovellettaessa asetuksen N:o 1907/2006 7 artiklan 4 kohdan f alakohdassa mainittuja tonnimääriä, joiden perusteella määritellään tietovaatimukset (ks. asetuksen N:o 1907/2006 liitteet VI–XI). Juuri näitä tietoja tarkoitetaan rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.2 kohdassa.

65 Asetuksen N:o 1907/2006 2 artiklan 8 kohdasta voidaan sen sijaan päätellä, että kun otetaan huomioon tietyn aineen määrä annettaessa asetusta, jolla tämä aine sisällytetään liitteeseen XIV, on käytettävä vain luvan piiriin kuuluvaa kokonaismäärän osaa. Tässä yhteydessä ei siis pidä ottaa huomioon välituotekäyttöön liittyviä kokonaismäärän osia.

66 Toisin kuin kantajat väittävät ja kuten edellä 51 kohdasta ilmenee, komissio ei käsiteltävässä tapauksessa kuitenkaan laskenut luvan piiriin kuuluvaa määrän osaa rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.2 kohdassa ilmoitetun nPB:n kokonaismäärän perusteella, vaan käytti rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettuja, nPB:n eri käyttöjä koskevia tietoja.

67 Väite, jonka mukaan komissio tukeutui rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.2 kohdassa ilmoitettuihin nPB:n kokonaismäärää koskeviin tietoihin, on näin ollen hylättävä.

2) Väitteet, joiden mukaan komissio ei ottanut riittävästi huomioon julkisen kuulemisen yhteydessä toimitettuja ja myöhemmän kirjeenvaihdon yhteydessä esitettyjä tietoja

68 Kantajat väittävät myös, ettei komissio ottanut riittävästi huomioon tietoja, jotka kantajat toimittivat julkisen kuulemisen aikana ja 10.8.2015, 4.2.2016 ja 3.10.2016 päivätyissä kirjeissään.

i) Julkisen kuulemisen aikana toimitetut tiedot

69 Kantajat väittävät toimittaneensa julkisen kuulemisen aikana lisätietoja luvan piiriin kuuluvasta nPB:n määrästä. Ne toteavat ilmoittaneensa yhtäältä, että koska nPB:n kokonaismäärästä 70 prosenttia käytetään välituotteena, joka ei kuulu luvan piiriin, vain 30 prosenttia kyseisestä määrästä kuuluu luvan piiriin. Toisaalta ne ilmoittivat nPB:n liuotinkäyttöä koskevan markkinavolyymiarvion.

70 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että 1.7.2015 päivätystä asiakirjasta, joka sisältää kemikaaliviraston vastaukset sidosryhmien huomautuksiin, ilmenee kemikaaliviraston ottaneen huomioon kantajien julkisen kuulemisen aikana toimittamat tiedot.

71 Tässä asiakirjassa kemikaalivirasto nimittäin vastaa ensin kantajien huomautukseen, jonka mukaan ne olivat julkisen kuulemisen aikana ilmoittaneet, että koska nPB:n kokonaismäärästä 70 prosenttia käytetään välituotteena, joka ei kuulu luvan piiriin, vain 30 prosenttia kyseisestä määrästä kuuluu luvan piiriin. Kemikaalivirasto toteaa, ettei tämä tieto sinänsä ole omiaan muuttamaan sen arviota. Asiakirjassa todetaan, että vaikka kantajien toimittamat tiedot pitäisivätkin paikkansa ja vain 30 prosenttia nPB:n kokonaismäärästä kuuluisi luvan piiriin, arviointiasiakirja-aineistoon sisältyvien tietojen perusteella tämä ei aseta kyseenalaiseksi luvan piiriin kuuluvalle nPB:n määrälle annettua pistemäärää.

72 Tässä 1.7.2015 päivätyssä asiakirjassa, joka sisältää kemikaaliviraston vastaukset sidosryhmien huomautuksiin, vastataan myös markkinavolyymia koskevaan arvioon. Asiakirjasta nimittäin ilmenee, ettei näitä tietoja otettu huomioon, koska ne eivät olleet omiaan asettamaan kyseenalaisiksi rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettuja tietoja.

73 Toiseksi, toisin kuin kantajat väittävät, se, että komissio päätti noudattaa kemikaaliviraston suositusta, jossa viitataan erityisesti 1.7.2015 päivättyyn asiakirjaan, joka sisältää kemikaaliviraston vastaukset sidosryhmien huomautuksiin (ks. edellä 50 kohta), ei yksinään riitä osoittamaan, ettei komissio tehnyt omia arviointejaan. Päin vastoin, asetuksessa N:o 1907/2006 säädetään nimenomaisesti, että kemikaalivirasto antaa suosituksensa liitteeseen XIV sisällytettävistä ensisijaisista aineista ja että komissio ottaa tämän suosituksen huomioon päätöstä tehdessään. Pelkästään sen perusteella, että komissio päätti noudattaa kemikaaliviraston suositusta ja viittasi siihen riidanalaisessa asetuksessa, ei näissä olosuhteissa voida epäillä, ettei komissio tehnyt omia arviointejaan.

74 Kolmanneksi ja toisin kuin kantajat antavat ymmärtää, siitä, että komissio ei yhtynyt kantajien näkemykseen ja noudatti kemikaaliviraston suositusta, ei voida päätellä, ettei komissio ottanut huomioon kantajien julkisen kuulemisen aikana toimittamia tietoja.

75 Koska kantajat väittävät komission tehneen arviointivirheitä, kun se ei käyttänyt kantajien julkisen kuulemisen aikana toimittamia tietoja, on neljänneksi todettava, että liitteeseen XIV mahdollisesti sisällytettävien aineiden valinta edellyttää sellaisten erittäin monitahoisten tieteellisten ja teknisten tosiseikkojen arviointia, joiden osalta komissiolla on erittäin laaja harkintavalta. Tämä laaja harkintavalta koskee myös käytettävien tietojen valintaa. Tältä osin unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama tuomioistuinvalvonta on rajoitettua (ks. vastaavasti määräys 27.3.2014, Polyelectrolyte Producers Group ym. v. komissio, C-199/13 P, ei julkaistu, EU:C:2014:205, 28 kohta). Näin ollen on tutkittava, voidaanko kantajien väitteiden perusteella todeta, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ei laskenut luvan piiriin kuuluvaa nPB:n määrää kantajien julkisen kuulemisen aikana toimittamien tietojen perusteella.

76 Tältä osin on ensimmäisenä asiana todettava, että yksi asetuksella N:o 1907/2006 perustetun kemikaalien rekisteröintiä, arviointia, lupamenettelyjä ja rajoituksia koskevan järjestelmän tavoitteista on, että kyseisen asetuksen avulla saadaan tietoja aineista ja niiden käytöistä ja että nämä tiedot ilmoitetaan rekisteröintiasiakirja-aineistoissa.

77 Ensinnäkin on todettava asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 14 perustelukappaleesta ilmenevän, että kyseisen asetuksen tarkoituksena on tuottaa tietoa aineista ja niiden käytöistä. Tästä perustelukappaleesta ilmenee myös, että asiaankuuluvien toimijoiden olisi käytettävä näitä tietoja soveltaessaan ja pannessaan täytäntöön asianmukaista lainsäädäntöä. Asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 17 perustelukappaleesta ilmenee, että aineista olisi koottava kaikki saatavissa oleva ja asiaankuuluva tieto, jotta autetaan vaarallisten ominaisuuksien tunnistamisessa.

78 Toiseksi, kuten asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 19 perustelukappaleesta ilmenee, kyseisen asetuksen II osastoon, jonka otsikko on ”Aineiden rekisteröinti”, sisältyvien säännösten tavoitteena on velvoittaa valmistajat ja maahantuojat tuottamaan tietoja valmistamistaan tai maahantuomistaan aineista, käyttämään näitä tietoja kyseisiin aineisiin liittyvien riskien arvioimiseksi sekä laatimaan ja suosittamaan asianmukaisia riskinhallintatoimenpiteitä. Avoimuuden vuoksi ja sen takaamiseksi, että rekisteröintiä hakevat toimijat tosiasiassa täyttävät nämä velvoitteet, niiden on esitettävä kemikaalivirastolle asiakirjat, jotka sisältävät kaikki edellä mainitut tiedot.

79 Kolmanneksi asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 21 perustelukappaleen mukaan tietoja voidaan käyttää lupamenettelyn käynnistämiseen, ja tämän vuoksi olisi varmistettava, että nämä tiedot ovat toimivaltaisten viranomaisten saatavilla ja että ne voivat käyttää niitä tällaisissa menettelyissä.

80 Neljänneksi asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 27 perustelukappaleesta ilmenee, että täytäntöönpanon valvontaa ja arviointia varten sekä avoimuuden toteutumiseksi näitä aineita koskevat tiedot ja muut asiaan liittyvät tiedot, kuten tiedot riskinhallintatoimenpiteistä, olisi yleensä toimitettava viranomaisille.

81 Viidenneksi, kuten asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 46 perustelukappaleesta ilmenee, rekisteröinnin avulla kerättyjen tietojen ajantasaisuuden varmistamiseksi säädetään rekisteröijien velvollisuudesta ilmoittaa kemikaalivirastolle tietyistä asiakirjoissa oleviin tietoihin tehdyistä muutoksista.

82 Kun otetaan huomioon nämä seikat, komissiota ei voida myöskään kritisoida siitä, että se tukeutui etenkin rekisteröintiasiakirja-aineistoissa oleviin tietoihin.

83 Toisena asiana on todettava, ettei komissiota voida kritisoida tukeutumisesta rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettuihin nPB:n käyttökohtaisiin määriin, vaikka ne eivät vastanneet rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.2 kohdassa ilmoitettuja nPB:n kokonaismäärää koskevia tietoja. Kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1907/2006 1 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä mainittu ennalta varautumisen periaate, komissiota ei voida kritisoida tukeutumisesta rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettuihin tietoihin, jotka koskivat nPB:n eri käyttöjä ja joiden mukaan luvan piiriin kuului suurempi määrä kyseistä ainetta, kun kyseisen ehdokasaineen määrästä oli ilmoitettu epäjohdonmukaisia tietoja.

84 Kolmantena asiana on tutkittava, tekikö komissio ilmeisen arviointivirheen laskiessaan luvan piiriin kuuluvan nPB:n määrän rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettujen tietojen perusteella, vaikka sillä oli käytössään kantajien julkisen kuulemisen aikana toimittamat tiedot.

85 Ensinnäkin on todettava, etteivät kantajien esittämät väitteet ole omiaan osoittamaan sen komission näkemyksen ilmeistä virheellisyyttä, jonka mukaan arviointiasiakirja-aineistoon sisältyvien tietojen perusteella luvan piiriin kuuluvalle nPB:n määrälle annettua pistemäärää ei aseta kyseenalaiseksi se, että rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.2 kohdassa ilmoitetusta nPB:n kokonaismäärästä 70 prosenttia ei kuulu luvan piiriin ja näin ollen vain 30 prosenttia nPB:n kokonaismäärästä kuuluu luvan piiriin.

86 Toiseksi on tutkittava, tekikö komissio ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, ettei kantajien arvio nPB:n liuotinkäytön markkinavolyymista ole omiaan asettamaan kyseenalaiseksi rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettuja tietoja.

87 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen N:o 1907/2006 mukaisesti tiettyä ainetta koskevan rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämillä tiedoilla on keskeinen merkitys, mikä on todettu edellä 76–82 kohdassa.

88 Lisäksi asetuksen N:o 1907/2006 rakenteesta ilmenee, että rekisteröijät vastaavat rekisteröintiasiakirja-aineistossa ilmoittamistaan tiedoista.

89 Tietyn aineen määriä koskevien tietojen osalta on totta, että asetuksen N:o 1907/2006 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään vain, että rekisteröijien on oma-aloitteisesti saatettava rekisteröintinsä viipymättä ajan tasalle asiaankuuluvin uusin tiedoin ja toimitettava tiedot kemikaalivirastolle silloin, kun vuotuiset määrät tai kokonaismäärät, jotka rekisteröijä valmistaa tai tuo maahan, tai rekisteröijän tuottamiin tai maahantuomiin esineisiin sisältyvät aineiden määrät muuttuvat, jos näiden muutosten seurauksena tonnimäärä muuttuu. Tässä säännöksessä tarkoitetaan siis asetuksessa N:o 1907/2006 säädettyjä kokonaistonnimääriä, jotka on ilmoitettava ainetta rekisteröitäessä (ks. edellä 64 kohta), eikä sitä osaa määrästä, joka kuuluu luvan piiriin (ks. edellä 65 kohta).

90 Kun otetaan huomioon rekisteröintiasiakirja-aineistossa ilmoitetuille tiedoille asetuksessa N:o 1907/2006 annettu keskeinen merkitys ja rekisteröijän näitä tietoja koskeva vastuu, rekisteröijän on, jos hän on ilmoittanut rekisteröintiasiakirja-aineistossa aineen määriä koskevia tietoja, saatettava ne ajallaan ajan tasalle ainakin silloin, kun niitä tarvitaan asetuksen N:o 1907/2006 mukaisissa menettelyissä, vaikka kyseessä eivät olisi asetuksen N:o 1907/2006 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tietojen kaltaiset tiedot vaan aineen eri käyttöjä koskevat tiedot.

91 nPB:n käyttökohtaisia määriä koskevista tiedoista on muistutettava, että 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan 4 kohdan ensimmäisestä alakohdasta ilmenee kemikaaliviraston laativan etusijajärjestyksen ensisijaisesti rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämien tietojen perusteella, ja että oppaassa kehotetaan teollisuutta ilmoittamaan kaikki merkitykselliset tiedot suoraan tässä asiakirja-aineistossa.

92 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että oli kantajien tehtävänä päivittää ajallaan rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdan tiedot, jos ilmoitetun määrän muutoksen seurauksena asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu, 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan 5.2 kohdassa vahvistettujen tonnimäärien mukainen määräperusteinen etusijapistemäärä saattoi muuttua.

93 Tässä yhteydessä on myös todettava, ettei rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdan tietoja muutettu ennen riidanalaisen asetuksen antamista eivätkä kantajat ole esittäneet perusteluja, jotka osoittaisivat tällaisen muuttamisen olleen mahdotonta.

94 Lisäksi on todettava, etteivät kantajat julkisen kuulemisen aikana esittäneet tietoja, jotka selittäisivät, miksi kuulemisen aikana toimitetut ja rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa esitetyt tiedot olivat keskenään epäjohdonmukaisia. Päin vastoin, kemikaaliviraston esittämien tietojen mukaan, joita kantajat eivät ole seikkaperäisesti kyseenalaistaneet, kantajien toimittamat tiedot eivät vastanneet kantajien huomautuksiin liitetyn kemikaaliturvallisuusraportin tietoja, joiden mukaan määrät olivat suurempia.

95 Komissiota ei näin ollen voida kritisoida siitä, ettei se katsonut kantajien julkisen kuulemisen aikana esittämän arvion nPB:n liuotinkäytön markkinavolyymista voivan kyseenalaistaa rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa esitettyjä tietoja.

96 Tätä päätelmää ei horjuta kantajien väite, jonka mukaan asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 4 kohdassa säädetyn julkisen kuulemisen tehokas vaikutus on säilytettävä.

97 Tämän säännöksen mukaisesti kemikaalivirasto kehottaa kaikkia asianosaisia esittämään kolmen kuukauden kuluessa kemikaaliviraston suosituksen julkaisupäivämäärästä huomautuksensa, jotka koskevat erityisesti käyttöjä, joiden osalta olisi myönnettävä poikkeus lupavaatimuksesta.

98 Asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 4 kohdassa säädetyn julkisen kuulemisen ansiosta kaikki sidosryhmät voivat esittää olennaisia tietoja. Rekisteröijät voivat siis tämän kuulemisen aikana toimittaa lisätietoja käytöistä, joille olisi myönnettävä poikkeus lupavaatimuksesta. Säännöksen

tarkoituksena ei kuitenkaan ole sallia rekisteröijien muuttaa julkisen kuulemisen aikana tietoja, jotka on ilmoitettu rekisteröintiasiakirja-aineistossa, perustelematta, miksi tietoja ei ole voitu päivittää ajallaan tai miksi näiden tietojen ja julkisen kuulemisen aikana toimitettujen tietojen välillä on eroja.

99 Käsiteltävässä asiassa kantajat eivät ole kertoneet, miksi ne eivät ole voineet päivittää ajallaan rekisteröintiasiakirja-aineiston tietoja, eivätkä myöskään selittäneet, miksi yhtäältä julkisen kuulemisen aikana toimitettujen ja rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettujen tietojen ja toisaalta kantajien huomautuksissa esitetyn arvion ja näihin huomautuksiin liitetyn kemikaaliturvallisuusraportin tietojen välillä on eroja (ks. edellä 94 kohta).

100 Näin ollen on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan komission olisi pitänyt painottaa enemmän kantajien julkisen kuulemisen aikana toimittamia tietoja, koska rekisteröintiasiakirja-aineiston tiedot olivat epäjohdonmukaiset. Tällaisesta lähestymistavasta nimittäin seuraisi sellaisten rekisteröijien suosiminen, jotka eivät päivitä ajallaan rekisteröintiasiakirja-aineistossa ilmoitettuja tietoja.

101 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä kantajien väitteet, jotka koskevat niiden julkisen kuulemisen aikana toimittamia tietoja.

ii) 10.8.2015 päivätyn kirjeen sisältämät tiedot

102 Kantajat väittävät, ettei komissio ottanut riittävästi huomioon tietoja, jotka ne toimittavat 10.8.2015 päivätyssä kirjeessään. Ne toteavat toistaneensa kirjeessä julkisen kuulemisen yhteydessä jo esittämänsä väitteet. Lisäksi kirjeessä oli todettu kemikaaliviraston käyttäneen rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdan tietoja, vaikka se epäili niiden luotettavuutta.

103 Ensinnäkin on todettava, että 18.9.2015 päivätystä komission kirjeestä ilmenee komission esittäneen syyt, joiden vuoksi se katsoi, ettei kantajien 10.8.2015 päivätyssä kirjeessä toimittamia tietoja voitu käyttää. Komissio oli todennut muun muassa, että etusijajärjestys laaditaan ensisijaisesti rekisteröintiasiakirja-aineiston pohjalta, että rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämät ja julkisen kuulemisen aikana toimitetut tiedot olivat keskenään epäjohdonmukaisia ja että rekisteröijät olivat velvollisia päivittämään rekisteröintiasiakirja-aineiston tiedot. Näin ollen ei voida katsoa, ettei komissio ottanut huomioon 10.8.2015 päivätyn kirjeen sisältämiä tietoja.

104 Toiseksi ja toisin kuin kantajat antavat ymmärtää, siitä, että saatuaan 10.8.2015 päivätyn kirjeen komissio kuuli kemikaalivirastoa kirjeen sisältämistä tietoista ja päätti noudattaa viraston näkemystä, ei voida päätellä komission jättäneen tekemättä omat arviointinsa. Näin on siksikin, että tällainen lähestymistapa on asetuksen N:o 1907/2006 logiikan mukainen; asetuksen 78 artiklan mukaan kemikaalivirasto antaa neuvoja luvanvaraisten aineiden etusijajärjestyksen laatimisesta, jotta varmistetaan, että päätökset heijastavat yhteiskunnan tarpeita sekä tieteellistä tietoa ja sen kehittymistä. Kun komissio päättää noudattaa kemikaaliviraston lausuntoa, mikään ei estä sitä toistamasta tämän lausunnon sisältöä sidosryhmille antamassaan vastauksessa. Näin ollen, toisin kuin kantajat antavat ymmärtää, tämä toistaminen ei sinänsä ole omiaan osoittamaan todeksi epäilystä siitä, ettei komissio tehnyt omia arviointejaan.

105 Kolmanneksi siitä, ettei komissio yhtynyt kantajien näkemykseen vaan noudatti kemikaaliviraston lausuntoa, ei voida päätellä, ettei komissio ottanut huomioon 10.8.2015 päivätyssä kirjeessä toimitettuja tietoja.

106 Kun otetaan huomioon edellä 75–101 kohdassa esitetyt seikat, on neljänneksi todettava, ettei komissio tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että on käytettävä rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa olevia tietoja.

107 Väitteet, jotka koskevat 10.8.2015 päivättyä kirjettä, on näin ollen hylättävä.

iii) 4.2.2016 päivätyn kirjeen sisältämät tiedot

108 Kantajat väittävät, ettei komissio ottanut riittävästi huomioon tietoja, jotka ne toimittavat 4.2.2016 päivätyssä kirjeessään. Tässä kirjeessä ne mainitsivat koonneensa luvan piiriin kuuluvan nPB:n määrää koskevia tietoja, jotka osoittivat määrän olevan pienempi kuin 1 000 tonnia, ja totesivat haluavansa esittää selvityksensä tulokset luottamuksellisesti.

109 Ensinnäkin todettava, että vaikka on valitettavaa, ettei komissio vastannut 4.2.2016 päivättyyn kantajien kirjeeseen, tästä ei kuitenkaan voida päätellä, ettei se olisi ottanut huomioon kirjeen sisältämiä tietoja. Komission toimittamista asiakirjoista nimittäin ilmenee, että saatuaan kirjeen komissio kuuli kemikaalivirastoa sen sisältämistä tiedoista.

110 Toiseksi edellä 104–105 kohdassa esitetyistä syistä siitä, että komissio kuuli kemikaalivirastoa ja päätti noudattaa sen lausuntoa, ei voida päätellä, ettei se tehnyt omia arviointejaan, eikä siitä, ettei komissio yhtynyt kantajien näkemykseen vain noudatti kemikaaliviraston lausuntoa, voida päätellä, ettei se ottanut huomioon 4.2.2016 päivätyn kirjeen sisältämiä tietoja.

111 Kolmanneksi on tutkittava, tekikö komissio ilmeisen arviointivirheen käyttäessään rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdan tietoja, vaikka sille oli toimitettu 4.2.2016 päivätyn kirjeen sisältämät tiedot.

112 Tältä osin on ensinnäkin edellä 75–100 kohdassa esitettyihin seikkoihin viitaten todettava, että rekisteröijän on päivitettävä rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämät tiedot ajallaan.

113 Toiseksi on todettava, että asetuksessa N:o 1907/2006 ei nimenomaisesti säädetä rekisteröijän mahdollisuudesta toimittaa tietoja asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 4 kohdan mukaisen julkisen kuulemisen jälkeen. Komission voidaan siis vain poikkeusolosuhteissa katsoa olevan velvollinen käyttämään muita kuin rekisteröijän rekisteröintiasiakirja-aineistossa ilmoittamia tietoja, jos tietoja on toimitettu julkisen kuulemisen jälkeen.

114 Kolmanneksi on todettava, etteivät mitkään kantajien esittämät perustelut osoita, etteivät ne olisi voineet päivittää ajallaan rekisteröintiasiakirja-aineiston tietoja.

115 Neljänneksi on todettava kantajien esittäneen 4.2.2016 päivätyssä kirjeessään melko abstrakteja seikkoja, jotka eivät selittäneet rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdan tietojen ja kyseisessä kirjeessä esitettyjen tietojen välistä epäjohdonmukaisuutta.

116 Näin ollen komissiota ei voida kritisoida siitä, että se tukeutui rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdan tietoihin eikä 4.2.2016 päivätyssä kantajien kirjeessä esitettyihin tietoihin.

117 Väitteet, jotka koskevat 4.2.2016 päivättyä kirjettä, on näin ollen hylättävä.

iv) 3.10.2016 päivätyn kirjeen sisältämät tiedot

118 Kantajat väittävät, ettei komissio ottanut riittävästi huomioon tietoja, jotka ne toimittavat 3.10.2016 päivätyssä kirjeessään. Tässä kirjeessä ne totesivat, että ainoa toinen muun kuin välituotekäytön yhteisrekisteröijä oli keskeyttänyt rekisteröintinsä, että muiden yhteisrekisteröijien ilmoitukset koskivat ainoastaan välituotekäyttöjä, että kantajat olivat ainoat rekisteröijät, jotka toimittivat tietoja sellaisista nPB:n määristä, joilla oli merkitystä luvan piiriin kuuluvaa määrää koskevaa perustetta arvioitaessa, ja että niillä oli näin ollen tietoja, joiden perusteella luvan piiriin kuuluvan nPB:n määrän voitiin todeta olevan alle 1 000 tonnia vuodessa.

119 Tässä yhteydessä on todettava, että vaikka komission toimittamista tiedoista ilmenee sen kuulleen kirjeestä kemikaalivirastoa 3.10.2016 päivätyn kantajien kirjeen saatuaan, tiedoista voidaan päätellä, ettei se ennen kemikaaliviraston vastauksen vastaanottamista perehtynyt syvällisesti siihen, olivatko kirjeen sisältämät tiedot omiaan kyseenalaistamaan kemikaaliviraston arvion luvan piiriin kuuluvasta nPB:n määrästä. Komissio vastaanotti kemikaaliviraston vastauksen 22.12.2016 eli vasta sääntelykomitean annettua lausuntonsa (ks. edellä 16, 18 ja 19 kohta).

120 Tässä yhteydessä on kuitenkin ensinnäkin palautettava mieleen, ettei asetuksessa N:o 1907/2006 nimenomaisesti säädetä rekisteröijän mahdollisuudesta toimittaa tietoja asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 4 kohdassa säädetyn julkisen kuulemisen jälkeen (ks. edellä 113 kohta), että rekisteröijän on päivitettävä ajallaan rekisteröintiasiakirja-aineistossa olevat tiedot (ks. edellä 75–100 kohta) ja ettei mikään kantajien esittämistä perusteluista osoita, etteivät ne kyenneet päivittämään ajallaan rekisteröintiasiakirja-aineistossa olevia tietoja.

121 Toiseksi on todettava, että tiedot, jotka kantajat esittivät 4.2.2016 päivätyssä kirjeessään, olivat varsin abstrakteja eivätkä etenkään sisältäneet mitään, mikä olisi selittänyt epäjohdonmukaisuuden rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettujen ja kyseisessä kirjeessä esitettyjen tietojen välillä.

122 Kolmanneksi on syytä todeta, että komissio pyysi 15.11.2016 päivätyssä kirjeessään kantajia ottamaan siihen yhteyttä tapaamisen järjestämiseksi marraskuun aikana, jotta kantajien kokoamista tiedoista olisi voitu keskustella perusteellisemmin. Asiakirja-aineistosta ei kuitenkaan ilmene, että kantajat olisivat ottaneet yhteyttä komissioon sopiakseen tapaamispäivän marraskuussa. Kantajat ottivat tässä asiassa yhteyttä komissioon vasta 7.12.2016, joka oli sääntelykomitean kokoontumispäivä.

123 Näissä olosuhteissa komissiota ei voida kritisoida siitä, että se arvioi luvan piiriin kuuluvan nPB:n määrän rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettujen tietojen perusteella.

124 Vaikka komission katsottaisiin edellä 119 kohdassa esitettyjen seikkojen perusteella loukanneen hyvän hallinnon periaatetta, tällainen loukkaaminen ei näin ollen vaikuttaisi millään tavalla riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuteen.

125 Tästä seuraa, että on hylättävä 3.10.2016 päivättyä kirjettä koskevat väitteet ja näin ollen kantajien kaikki väitteet, joiden mukaan komissio ei ottanut riittävästi huomioon niiden julkisen kuulemisen aikana ja 10.8.2015 ja 4.2.2016 ja 3.10.2016 päivätyissä kirjeissään toimittamia tietoja.

126 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

2. Neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista

127 Neljännen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat väittävät komission loukanneen luottamuksensuojan periaatetta, kun se jätti ottamatta huomioon kemikaaliviraston hallinnolliset ohjeet, jotka koskevat asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetun määrään perustuvan pistemäärän määrittelyä.

128 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

129 Ensinnäkin on hylättävä luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista tukevat väitteet. Tältä osin riittää sen toteaminen, etteivät komissiota sido ohjeet, jotka kemikaalivirasto on laatinut suosituksesta, joka sen on annettava asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kyseinen suositus oli nimittäin vain neuvoa-antava eikä sitonut komissiota. Komissio saattoi siis sen kohdalla poiketa kemikaaliviraston hallinnollisista ohjeista loukkaamatta luottamuksensuojan periaatetta.

130 Koska kantajat väittävät, että komissio viittasi itse kemikaaliviraston hallinnollisiin ohjeisiin, on lisäksi ensinnäkin todettava, että kun komissio päättää noudattaa kemikaaliviraston suositusta ja kun tässä suosituksessa on käytetty kyseisiin hallinnollisiin ohjeisiin perustuvaa metodologiaa, kaikilla väitteillä, joiden mukaan komission näkemykset eivät noudata kemikaaliviraston hallinnollisia ohjeita, on katsottava olevan tarkoituksena osoittaa, että komission perusteluissa on virhe.

131 Toiseksi on todettava, ettei riidanalaisesta asetuksesta voida päätellä komission jättäneen noudattamatta 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan 5.2 kohdassa vahvistettua sääntöä, jonka mukaan nPB:n välituotekäyttöä koskevia määriä ei saa ottaa huomioon.

132 Siltä osin kuin kantajien väitteet koskevat tietoja, joita komissio päätti käyttää, on kolmanneksi todettava, että 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan etusijajärjestys laaditaan ensisijaisesti rekisteröintiasiakirja-aineiston sisältämien tietojen perusteella. Kyseisen oppaan 3 kohtaa koskevasta alaviitteestä 2 ilmenee lisäksi, että rekisteröijät ovat vastuussa rekisteröintitietojen paikkansapitävyydestä.

133 Näin ollen se, että kyseisen oppaan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan myös muita kuin rekisteröintiasiakirja-aineistossa olevia tietoja voidaan käyttää lisätietojen lähteenä, ei millään tavoin estänyt komissiota käyttämästä edellä 59–125 kohdassa kuvatuissa olosuhteissa nPB:n eri käyttöjä koskevia, rekisteröintiasiakirja-aineiston 3.5 kohdassa ilmoitettuja tietoja arvioidessaan luvan piiriin kuuluvaa kyseisen aineen määrää.

134 Edellä esitetyn perusteella ei voida katsoa, että komission noudattama lähestymistapa oli vastoin 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan ohjeita.

135 Edellä esitetyn perusteella neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

B nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä koskevat komission näkemykset

136 Kantajat esittävät myös väitteitä, joiden tarkoituksena on kyseenalaistaa komission näkemykset, jotka koskevat nPB:n ja liitteeseen XIV jo sisältyneen trikloorietyleenin ryhmittelyä. Yhtäältä ne väittävät kolmannessa kanneperusteessa erityisesti komission rikkoneen perusteluvelvollisuuttaan ja kantajien puolustautumisoikeuksia. Toisaalta ne väittävät neljännen kanneperusteen toisessa osassa muun muassa, etteivät ryhmittelyä koskevat komission näkemykset ole luottamuksensuojan periaatteen mukaisia, koska komissio ei ole noudattanut kemikaaliviraston hallinnollisia ohjeita.

1. Kolmas kanneperuste, joka koskee muun muassa perusteluvelvollisuuden rikkomista

137 Kantajien ensimmäisen väitteen mukaan komissio on rikkonut perusteluvelvollisuuttaan. Ne toteavat, että etusijajärjestyksen laatimista koskevan, 10.2.2014 päivätyn kemikaaliviraston oppaan mukaan syyt, joiden vuoksi kyseistä ehdokasainetta olisi pidettävä ensisijaisena, on esitettävä selvästi, kun otetaan huomioon muita kuin asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan a–c alakohdassa nimenomaisesti tarkoitettuja perusteita, esimerkiksi aineiden ryhmittelyyn liittyvä peruste. Kantajat kuitenkin katsovat, ettei nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä koskevaa komission näkemystä ole perusteltu riittävästi. Ne eivät komission esittämän näkemyksen perusteella voi ymmärtää, miksi nPB:llä voitaisiin korvata trikloorietyleeni. Komissio ei kantajien mukaan ole esittänyt minkäänlaista arviota nPB:n ja trikloorietyleenin todellisista keskinäisen korvaavuuden mahdollisuuksista.

138 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

139 Kuten edellä 45–55 kohdassa on esitetty, riidanalaisen asetuksen perusteluista on todettava, että kyseisessä asetuksessa esitettyjen perustelujen lisäksi on otettava huomioon perustelut, jotka on esitetty kemikaaliviraston suosituksessa, johon komissio on tukeutunut, asiakirjoissa, joihin suosituksessa viitataan, sekä komission ja kantajien välisessä kirjeenvaihdossa.

140 Käsiteltävässä yhteydessä on näin ollen ensinnäkin otettava huomioon riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 1, 13 ja 20 perustelukappale (ks. edellä 48 kohta) sekä perustelut kemikaaliviraston suosituksessa, suosituksen liitteessä ja kemikaaliviraston julkisissa asiakirjoissa, joihin kyseisessä liitteessä viitataan (ks. edellä 49–51 kohta).

141 Toiseksi on erityisesti nPB:tä koskevan, 1.7.2015 päivätyn viiteasiakirjan osalta muistutettava, että siitä ilmenee kemikaaliviraston katsoneen, että vaikka joidenkin muiden ehdokasaineiden asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaiset pistemäärät olivat suurempia, nPB:n saama kokonaispistemäärä 20/45 ja ryhmittelyyn liittyvät syyt tekivät siitä ensisijaisen. Ryhmittelyä koskevasta perusteesta kemikaalivirasto on todennut, että kun otetaan huomioon tiedot, jotka teollisuus toimitti yhtäältä siihen menettelyyn kuuluvan julkisen kuulemisen yhteydessä, jonka päätteeksi nPB:n sisällytettiin ehdokasaineluetteloon, ja toisaalta etusijajärjestyksen kuudennen laatimiskierroksen yhteydessä järjestetyn, asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 4 kohdan mukaisen julkisen kuulemisen aikana, trikloorietyleeni voitiin korvata nPB:llä.

142 Kolmanneksi 1.7.2015 päivätyssä asiakirjassa, joka sisältää sidosryhmien huomautukset nPB:tä koskevasta kuudennesta suositusluonnoksesta liitteeseen XIV lisättävistä aineista sekä viitteet näihin huomautuksiin annettuihin vastauksiin ja johon viitataan kemikaaliviraston suosituksessa ja 1.7.2015 päivätyssä viiteasiakirjassa, mainitaan sidosryhmien huomautukset, joista ilmenee joidenkin tuottajien ja jakelijoiden markkinoineen nPB:tä trikloorietyleenin mahdollisena korvaajana.

143 Neljänneksi kemikaalivirasto oli lopullisissa tuloksissaan (ks. edellä 10 kohta), jotka se oli päivittänyt suositusluonnoksesta esitettyjen huomautusten perusteella, todennut, että alan toimittamien tietojen mukaan trikloorietyleeni voitiin korvata nPB:llä höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa ja että trikloorietyleeni sisältyi jo liitteeseen XIV.

144 Viidenneksi komissio oli 18.9.2015 kantajille osoittamassaan kirjeessä paitsi viitannut siihen, että nPB:tä voitiin käyttää liuottimena höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa trikloorietyleenin sijaan, myös maininnut, että nPB:n käyttöjen kaltaisille trikloorietyleenin käytöille oli jo haettu lupia. Komissio oli samassa kirjeessä myös todennut, että ainetta on mahdollista pitää ensisijaisena ryhmittelyyn liittyvistä syistä vaikka sille asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa nimenomaisesti mainittujen perusteiden mukaisesti annettu kokonaispistemäärä olisi hyvin alhainen. Kyseisen kirjeen liitteessä komissio oli erityisesti todennut, että ”vaikka nPB:n saama kokonaispistemäärä olisi ollut selvästi alhaisempi, kemikaalivirasto olisi voinut suosittaa sitä ryhmittelyyn liittyvistä syistä”.

145 Toisin kuin kantajat esittävät, ne olisivat voineet edellä 139–144 kohdassa esitettyjen seikkojen perusteella riitauttaa unionin tuomioistuimessa nPB:n sisällyttämisen liitteeseen XIV, jos ne pitivät sitä virheellisenä. Etenkin jos kantajat katsoivat, ettei nPB:tä voitu pitää trikloorietyleenin vaihtoehtona höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa, edellä mainituissa kohdissa esitetyt perustelut olisivat riittäneet niiden kyseenalaistamiseksi.

146 Perusteluvelvollisuuden rikkomisen tueksi esitetyt perustelut on näin ollen hylättävä.

147 Kantajien toisen väitteen mukaan niillä ei ollut riittävästi tietoja voidakseen käyttää asetuksen N:o 1907/2006 mukaisia oikeuksiaan osallistua menettelyyn, joka johti riidanalaisen asetuksen antamiseen, ja voidakseen valvoa tehokkaasti etujaan.

148 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteen.

149 Tältä osin on todettava 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan 2 kohdan seitsemännestä alakohdasta ja 6 kohdasta ilmenevän, että kyseessä olevan aineen ja muiden, liitteeseen XIV jo sisältyvien tai sisällytettäviksi suositeltujen aineiden mahdollinen keskinäinen korvaavuus on myös otettava huomioon. Kantajat olisivat voineet tämän seikan ja edellä 141–144 kohdassa mainituista asiakirjoista ilmenevien seikkojen ansiosta käyttää tehokkaasti oikeuksiaan.

150 Tämäkin peruste on siis hylättävä.

151 Kantajien kolmannen väitteen mukaan komissiolla ei ollut oikeutta tukeutua nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyyn liittyviin seikkoihin. Niiden mukaan näiden aineiden keskinäistä korvaavuutta koskevat komission toteamukset olivat pelkkiä arvailuja ja olettamuksia. Niistä ei ilmene, että komissio olisi tutkinut asiaa tai varmistanut sen. Kantajat katsovat, että jos nPB:tä olisi todellisuudessa pidetty trikloorietyleenin käyttökelpoisena vaihtoehtona, sen myynnin olisi pitänyt alkaa kasvaa vuonna 2016, kun trikloorietyleenin käytöstä tuli luvanvaraista. Sen kysyntä kuitenkin väheni. Kantajat ovat lisäksi väittäneet lausumissaan myös, että 10.8.2018 annetussa komission päätöksessä C(2018) 5057 final, joka koskee trikloorietyleenin tietyille käytöille myönnettyä lupaa, todetaan nimenomaisesti, ettei tämän aineen käytölle teollisten osien puhdistamisessa höyryrasvanpoistolla ole saatavilla teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa olevia, soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita.

152 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

153 Aluksi on todettava, ettei väitteitä ole esitetty perusteluvelvollisuuden, joka on olennainen muotomääräys (ks. edellä 47 kohta), rikkomisen tueksi, vaan ne koskevat komission näkemysten oikeellisuutta.

154 Kantajien mukaan komissio ensinnäkin esitti pelkkiä olettamuksia ja arvailuja käsitellessään mahdollisuutta korvata trikloorietyleeni nPB:llä.

155 Tämä väite on hylättävä.

156 Tässä yhteydessä on todettava asetuksen N:o 1907/2006 johdanto-osan 77 perustelukappaleesta ilmenevän, että ainoastaan rajoitettu määrä aineita määrätään sisällytettäväksi samanaikaisesti liitteeseen XIV; tätä edellyttävät järjestelmän toimivuus ja käytännöllisyys niin luonnollisten ja oikeushenkilöiden kannalta, joiden on laadittava hakemusasiakirjat ja ryhdyttävä asianmukaisiin riskinhallintatoimenpiteisiin, kuin viranomaisten kannalta, joiden on käsiteltävä lupahakemukset.

157 Näin ollen komission ei tarvitse oikeudellisesti riittävällä tavalla todeta, että kyseinen korvaaminen on jo tapahtunut tai tapahtuu väistämättä, päättäessään, että ehdokasaine on sisällytettävä liitteeseen XIV koska se kuuluu samaan ryhmään kuin liitteeseen jo sisältyvä aine. Sen tarvitsee vain todeta, että on olemassa mahdollinen korvaamisen vaara.

158 Toiseksi komission oikeudesta katsoa, että tällainen mahdollinen korvaamisen vaara on olemassa, on todettava, että asian selvittäminen edellyttää sellaisten erittäin monitahoisten tieteellisten ja teknisten tosiseikkojen arviointia, joiden osalta komissiolla on erittäin laaja harkintavalta. Oikeuskäytännön mukaan unionin yleisen tuomioistuimen valvontavalta on tältä osin rajallinen. Näin ollen on tutkittava, ovatko kantajien väitteet omiaan osoittamaan komission tehneen ilmeisen virheen, käyttäneen harkintavaltaansa väärin tai selvästi ylittäneen harkintavaltansa rajat (ks. vastaavasti tuomio 21.7.2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

159 nPB:tä koskevasta, 1.7.2015 päivätystä viiteasiakirjasta ilmenee, että kyseisen aineen ja trikloorietyleenin ryhmittelyä koskevat näkemykset perustuivat teollisuuden toimittamiin tietoihin, joiden mukaan nPB:llä voitiin korvata trikloorietyleeni höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa. Tässä yhteydessä on

muistutettava yhtäältä, että 1.7.2015 päivätystä asiakirjasta, joka sisältää sidosryhmien huomautukset nPB:tä koskevasta kuudennesta suositusluonnoksesta liitteeseen XIV lisättävistä aineista sekä näihin huomautuksiin annettuja vastauksia koskevat viitteet, ilmenee, että tietyt markkinatoimijat katsoivat nPB:llä voitavan korvata trikloorietyleeni. Toisaalta 19.11.2011 päivätystä asiakirjasta, joka sisältää huomautukset ehdotukseen nPB:n tunnistamisesta erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi ja vastaukset näihin huomautuksiin, ilmenee, että tiettyjen markkinatoimijoiden mukaan nPB:tä oli jo vuosia käytetty trikloorietyleenin suorana vaihtoehtona höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa.

160 Edellä esitetyn perusteella ei voida katsoa, ettei komission päätelmä, jonka mukaan oli olemassa vaara trikloorietyleenin korvaamisesta nPB:llä höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa, ollut uskottava.

161 Kantajien muut väitteet eivät horjuta tätä päätelmää.

162 Yhtäältä se, ettei nPB:n myynti kasvanut trikloorietyleenin käytön tultua luvanvaraiseksi, eli 21.4.2016 jälkeen, ei yksinään ole omiaan osoittamaan, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen käyttäessään ryhmittelyä perusteena. Erityisesti on täysin mahdollista, että kasvu jäi toteutumatta, koska nPB oli 19.12.2012 annetulla kemikaaliviraston päätöksellä tunnistettu ehdokasaineeksi, joka saatetaan sisällyttää liitteeseen XIV.

163 Toisaalta, toisin kuin kantajat väittävät, se, että 10.8.2018 annetussa, trikloorietyleenin tietyille käytöille myönnettyä lupaa koskevassa komission päätöksessä todetaan, ettei tämän aineen käytölle teollisten osien puhdistamisessa höyryrasvanpoistolla ole saatavilla teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa olevia, soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita (ks. edellä 28 kohta), ei ole omiaan osoittamaan, että komission näkemykset, joille riidanalainen asetus perustuu, sisältäisivät ilmeisen arviointivirheen.

164 Siitä, että kantajat ainoastaan vetoavat trikloorietyleenin tietyille käytöille myönnetystä luvasta 10.8.2018 annetun komission päätöksen olemassaoloon, riittää sen toteaminen, että riidanalainen päätös on annettu ennen kyseistä päätöstä ja että komission toimien lainmukaisuutta on arvioitava niiden tietojen perusteella, jotka komissiolla oli käytettävissään toimen tekemisen ajankohtana (ks. vastaavasti tuomio 10.7.1986, Belgia v. komissio, 234/84, EU:C:1986:302, 16 kohta).

165 Sen osalta, että kantajat väittävät yhtäältä riidanalaisen asetuksen perustana olevien näkemysten ja toisaalta trikloorietyleenin tietyille käytöille myönnetystä luvasta 10.8.2018 annetun komission päätöksen perustana olevien näkemysten olevan keskenään epäjohdonmukaisia, on joka tapauksessa todettava, että kyseinen päätös on annettu asetuksen N:o 1907/2006 60 artiklan 4 kohdan nojalla. Tässä säännöksessä edellytetään muun muassa, ettei ”soveltuvia” vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita ole saatavilla. Tästä päätöksestä ei näin ollen voida päätellä, että jollei nPB:tä olisi sisällytetty liitteeseen XIV, tekniset tai taloudelliset seikat olisivat estäneet mahdollisen riskin trikloorietyleenin korvaamisesta nPB:llä. Syy siihen, ettei komissio tunnistanut nPB:tä soveltuvaksi vaihtoehtoiseksi aineeksi trikloorietyleenille, voi olla myös se, ettei se pitänyt nPB:tä soveltuvana vaihtoehtona, koska kyseinen aine sisältyi päätöksen antamishetkellä liitteeseen XIV.

166 Lisäksi on todettava, että trikloorietyleenin tietyille käytöille myönnettyä lupaa koskeva komission päätös annettiin yli vuosi riidanalaisen asetuksen antamisen jälkeen asetuksen N:o 1907/2006 VII osassa olevassa 2 luvussa säädetyn lupamenettelyn päätteeksi. Kyseisen asetuksen 62 artiklan 4 kohdan e alakohdasta ilmenee, että lupahakemuksen on sisällettävä erityisesti analyysi vaihtoehdoista ottaen huomioon niiden riskit sekä niiden korvaamisen tekninen ja taloudellinen toteutettavuus ja sisällyttäen tarvittaessa tietoja hakijan asiaankuuluvasta tutkimus- ja kehitystoiminnasta. Kun lupa myönnetään asetuksen N:o 1907/2006 60 artiklan 4 kohdan nojalla, komission on lisäksi erityisesti tutkittava, onko soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita saatavilla. Kyseisen asetuksen 60 artiklan 5 kohdasta ilmenee, että arvioidessaan, onko soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita saatavilla, komissio ottaa huomioon kaikki asian kannalta merkittävät näkökohdat.

167 Asetuksen N:o 1907/2006 60 artiklan 4 kohdan mukaisen lupapäätöksen antamiseen johtavassa menettelyssä komission on arvioitava kaikki asian kannalta merkittävät näkökohdat huomioon ottaen, onko soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita saatavilla, mutta samaa ei vaadita menettelyssä, joka johtaa jonkin aineen sisällyttämiseen liitteeseen XIV (ks. edellä 156–157 kohta). Lisäksi komissiolla on lupamenettelyssä käytettävissään erityistietoja, joita erityisesti luvan hakija toimittaa; näin ei välttämättä ole menettelyssä, jonka päätteeksi aine sisällytetään mainittuun liitteeseen.

168 Edellä esitetyn perusteella se, että 10.8.2018 annetussa komission päätöksessä todetaan, ettei tämän aineen käytölle teollisten osien puhdistamisessa höyryrasvanpoistolla ole saatavilla teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa olevia, soveltuvia vaihtoehtoisia aineita tai tekniikoita, ei yksinään ole omiaan osoittamaan, että komission näkemykset, joille riidanalainen asetus perustuu, sisältäisivät ilmeisen arviointivirheen.

169 Edellä esitetyn perusteella on myös hylättävä väitteet, joiden tarkoituksena on kyseenalaistaa nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä koskevien komission näkemysten oikeellisuus, ja näin ollen kaikki kolmannen kanneperusteen yhteydessä esitetyt väitteet.

170 Edellä esitetyn perusteella kolmas kanneperuste on hylättävä.

2. Neljännen kanneperusteen toinen osa, joka koskee sitä, etteivät ryhmittelyä koskevat komission näkemykset ole luottamuksensuojan periaatteen mukaiset

171 Neljännen kanneperusteen toisessa osassa kantajat väittävät komission rikkoneen luottamuksensuojan periaatetta, kun se poikkesi ehdokasaineiden etusijajärjestyksen laatimista koskevista kemikaaliviraston hallinnollisista ohjeista. Kantajien mukaan komission on otettava nämä ohjeet huomioon tarkastellessaan kemikaaliviraston suosituksia. Kantajat väittävät saaneensa täsmällisiä vakuutteluja siitä, että kemikaalivirasto soveltaa suosituksessaan ryhmittelyä koskevia ohjeita, jotka sisältyvät 28.5.2010 päivättyyn yleistä lähestymistapaa koskevaan oppaaseen. Kantajat väittävät, että kyseisen oppaan mukaan tietyn aineen yleistä ensisijaisuutta määritettäessä huomioon otettavilla aineiden ryhmittelyä koskevilla seikoilla tarkoitetaan kyseisen aineen muita muotoja. Kantajien mukaan nPB:tä ei ensinnäkään voida pitää trikloorietyleenin toisena muotona. Kyseessä on kaksi hyvin erilaista ainetta, joilla ei ole kemiallisesti mitään yhteistä. Lisäksi kantajat väittävät, ettei kemikaalivirasto eikä komissio todellisuudessa analysoinut keskinäistä korvaavuutta. Myöskään nPB:n määrät eivät niiden mukaan todellisuudessa lisääntyneet sen jälkeen, kun trikloorietyleeni sisällytettiin liitteeseen XIV.

172 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

173 Ensinnäkin on muistutettava, että luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisen tueksi esitetyt väitteet ovat perusteettomia, koska kemikaaliviraston laatimat ohjeet eivät sido komissiota (ks. edellä 129 kohta).

174 Toiseksi sen osalta, että kantajat väittävät komission, joka päätti noudattaa kemikaaliviraston suositusta, perustelleen asetusta virheellisesti (ks. edellä 130 kohta), on todettava, että tässä yhteydessä kantajat ainoastaan väittävät, etteivät komission näkemykset ole 28.5.2010 päivätystä yleistä lähestymistapaa koskevasta oppaasta johtuvien kemikaaliviraston ohjeiden mukaiset, vaikka komissio viittasi 18.9.2015 päivätyssä kirjeessään tähän oppaaseen. On kuitenkin todettava, ettei komissio kyseisessä kirjeessään viitannut 28.5.2010 päivättyyn yleistä lähestymistapaa koskevaan oppaaseen vaan 10.2.2014 päivättyyn etusijajärjestyksen laatimisoppaaseen. Lisäksi on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan kyseisen kirjeen liitteen alaviitteessä 3 ja 1.7.2015 päivätyssä nPB:tä koskevassa viiteasiakirjassa olisi viitattu 28.5.2010 päivättyyn yleistä lähestymistapaa koskevaan oppaaseen. Tältä osin riittää sen toteaminen, etteivät näissä asiakirjoissa olevat linkit, joihin kantajat viittaavat, tällä hetkellä johda 28.5.2010 päivättyyn yleistä lähestymistapaa koskevaan oppaaseen vaan 10.2.2014 päivättyyn etusijajärjestyksen laatimisoppaaseen, eivätkä kantajat ole esittäneet perusteluja, jotka osoittaisivat linkkien kohteiden

muuttuneen. Kantajien väite perustuu näin ollen siihen virheelliseen oletukseen, että komissio ja kemikaalivirasto olisivat tukeutuneet 28.5.2010 päivättyyn yleistä lähestymistapaa koskevaan oppaaseen. Tässä yhteydessä on myös todettava, että 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan mukaan ryhmittelyyn liittyvillä seikoilla ei tarkoiteta ainoastaan saman aineen eri muotoja, vaan niillä voidaan myös viitata mahdolliseen keskinäiseen korvaavuuteen.

175 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä väitteet, joiden mukaan komissio ei noudattanut kemikaaliviraston hallinnollisia ohjeita.

176 Kolmanneksi on hylättävä edellä 137–169 kohdassa esitettyjen näkemysten perusteella edellä 171 kohdassa tiivistetysti esitetyt kantajien väitteet, joilla pyritään osoittamaan, että komissio rikkoi perusteluvelvollisuuttaan tai että nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä koskevat komission näkemykset olivat ilmeisen virheelliset.

177 Kun otetaan huomioon 10.2.2014 päivätyn etusijajärjestyksen laatimisoppaan sisältämät ohjeet, on neljänneksi todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, ei voida katsoa, ettei kantajilla ollut riittävästi tietoja voidakseen käyttää asetuksen N:o 1907/2006 mukaisia oikeuksiaan osallistua menettelyyn, joka johti riidanalaisen asetuksen antamiseen, ja voidakseen valvoa tehokkaasti etujaan.

178 Edellä esitetyn perusteella neljännen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

C Kuudes kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteiden loukkaamista

179 Kantajat väittävät komission loukanneen yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita.

180 Aluksi on todettava, että yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteiden nojalla on kiellettyä kohdella toisiinsa rinnastettavia tapauksia eri tavalla tai erilaisia tapauksia samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (tuomio 28.6.1990, Hoche, C-174/89, EU:C:1990:270, 25 kohta).

181 Eri tapauksille ominaiset seikat ja siis tapauksien rinnastettavuus on muun muassa määritettävä ja niitä on arvioitava unionin sen toimen kohteen ja päämäärän valossa, jolla kyseinen erottelu otetaan käyttöön. On myös otettava huomioon sen alan periaatteet ja tavoitteet, johon kyseinen toimi kuuluu (tuomio 16.12.2008, Arcelor Atlantique ja Lorraine ym., C-127/07, EU:C:2008:728, 26 kohta).

182 Erilainen kohtelu on perusteltua, kun se perustuu objektiiviseen ja järkevään perusteeseen eli kun se vastaa asianomaisessa lainsäädännössä hyväksyttävästi tavoiteltua päämäärää ja kun tämä erilainen kohtelu on oikeassa suhteessa asianomaisella kohtelulla tavoiteltuun päämäärään nähden (tuomio 16.12.2008, Arcelor Atlantique ja Lorraine ym., C-127/07, EU:C:2008:728, 47 kohta).

183 Kantajien ensimmäisen väitteen mukaan etusijajärjestyksen kuudennella laatimiskierroksella lyijymönjän, lyijymonoksidin, pentalyijytetraoksisulfaatin ja tetralyijytrioksisulfaatin saamat, asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaiset kokonaispistemäärät olivat suuremmat kuin nPB:n. Toisin kuin nPB, näitä aineita ei kuitenkaan sisällytetty liitteeseen XIV, mikä kantajien mukaan loukkaa yhdenvertaisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita.

184 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

185 Tältä osin on ensinnäkin muistutettava, että komissio tukeutui riidanalaisessa asetuksessa kemikaaliviraston suositukseen eli päätelmiin, jotka tämä virasto oli tehnyt etusijajärjestyksen kuudennen laatimiskierroksen perusteella.

186 Toiseksi on todettava asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdasta ilmenevän, että kemikaaliviraston on ehdokasaineiden etusijajärjestystä laatiessaan otettava huomioon kolme perustetta: 1) onko kyseinen aine hitaasti hajoava, biokertyvä ja myrkyllinen tai erittäin hitaasti hajoava ja erittäin voimakkaasti biokertyvä (a alakohta), 2) käytetäänkö sitä laajasti eri tarkoituksiin (b alakohta) ja 3) käytetäänkö sitä suuria määriä (c alakohta).

187 Asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdasta kuitenkin ilmenee myös, että huomioon voidaan ottaa muitakin seikkoja kuin edellä 186 kohdassa mainitut perusteet. Kyseisen kohdan ensimmäisessä alakohdassa käytetystä sanasta ”tavallisesti” ilmenee nimittäin yhtäältä, etteivät kolme nimenomaisesti mainittua perustetta muodosta tyhjentävää luetteloa mahdollisesti huomioon otettavista seikoista. Toisaalta kyseisen kohdan toisen alakohdan ensimmäisestä virkkeestä ilmenee, että etusijajärjestystä laadittaessa on otettava huomioon myös kemikaaliviraston kapasiteetti käsitellä hakemukset määriteltynä aikana.

188 Kolmanneksi on muistutettava, että komissiolla on laaja harkintavalta niiden perusteiden osalta, jotka se ottaa huomioon laatiessaan eri ehdokasaineiden etusijajärjestystä (ks. edellä 158 kohta). Näin ollen ei voida katsoa, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen ottaessaan huomioon nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä koskevan perusteen. On päin vastoin todettava, että koska tässä perusteessa otetaan huomioon ehdokasaineen ja toisten ehdokasaineiden tai liitteeseen XIV jo sisältyvien aineiden mahdollinen keskinäinen korvaavuus, sen tarkoituksena on noudattaa asetuksen N:o 1907/2006 periaatteita ja toteuttaa sen tavoitteita. Sen tarkoituksena on nimittäin estää kyseiseen liitteeseen sisällytettäväksi ehdotettujen tai siihen jo sisältyvien aineiden korvaaminen edes tilapäisesti toisilla aineilla, jotka nekin on tunnistettu erityistä huolta aiheuttaviksi. Se siis vastaa sitä lupavaatimuksen tavoitetta, jonka mukaan erityistä huolta aiheuttavat aineet korvataan asteittain soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla (asetuksen N:o 1907/2006 55 artikla).

189 Näin ollen kantajien väite, jonka mukaan lyijymönjän, lyijymonoksidin, pentalyijytetraoksisulfaatin ja tetralyijytrioksisulfaatin saamat, asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaiset kokonaispistemäärät olivat suuremmat kuin nPB:n, ei sinänsä ole omiaan osoittamaan komission loukanneen yhtäläisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita.

190 Neljänneksi on edellä 136–169 kohdassa esitettyihin seikkoihin viitaten hylättävä kantajien kuudennen kanneperusteen yhteydessä esittämät väitteet, joilla pyritään kyseenalaistamaan näkemykset, joiden perusteella komissio päätteli, että oli olemassa riski trikloorietyleenin korvaamisesta nPB:llä.

191 Viidenneksi on tarkasteltava kantajien väitettä, jonka mukaan komissio painotti ryhmittelyperustetta liikaa suhteessa asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa nimenomaisesti mainittuihin perusteisiin.

192 Aluksi on todettava komission maininneen 18.9.2015 päivätyssä kirjeessään, että ryhmittelyperuste oikeutti nPB:n nimeämisen liitteeseen XIV ensisijaisesti sisällytettäväksi aineeksi, vaikka sen kyseisen asetuksen 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukainen kokonaispistemäärä olisi ollut erittäin alhainen. Komissio ei tässä tarkoittanut yksinomaan kokonaispistemääräoletusta 20/45, vaan myös oletusta, että nPB:n kokonaispistemäärä olisi vain 17/45. On nimittäin yhtäältä todettava, että kyseisessä komission kirjeessä vastattiin ensin kantajien väitteisiin, joiden mukaan nPB:n kokonaispistemäärän olisi pitänyt olla 17/45 eikä 20/45, ja ryhmittelyä koskevia komission näkemyksiä edelsi adverbi ”lisäksi” (englanniksi furthermore), mistä voidaan päätellä, että näkemys oli pätevä riippumatta siitä, olisiko nPB:n pistemäärän pitänyt olla 17/45 vai 20/45. Toisaalta on todettava komission viittauksen ”erittäin alhaiseen pistemäärään” kattaneen pistemäärän 17/45 ja jopa jotkin sitä alemmat pistemäärät. Tässä yhteydessä on todettava, että etusijajärjestyksen kuudennella laatimiskierroksella liitteeseen XIV sisällytettiin ryhmittelyyn liittyvistä syistä ehdokasaineita, joiden pistemäärä oli vain 1/45, esimerkiksi kemikaaliviraston lopullisissa tuloksissa (ks. edellä 10 kohta) mainitut ftalaatit.

193 Kantajien väitteistä on todettava, että niissä vain vedotaan siihen, että myös muihin aineisiin, kuten lyijymönjään, lyijymonoksidiin, pentalyijytetraoksisulfaattiin ja tetralyijytrioksisulfaattiin, liittyi ryhmittelyä koskevia syitä.

194 Yhtäältä kemikaaliviraston lopullisista tuloksista (ks. edellä 10 kohta), jotka oli päivitetty suositusluonnoksesta esitettyjen huomautusten perusteella, ilmenee kuitenkin, että riskin muiden ehdokasaineiden tai liitteeseen XIV jo sisältyvien aineiden korvaamisesta lyijymönjällä, lyijymonoksidilla, pentalyijytetraoksisulfaatilla tai tetralyijytrioksisulfaatilla katsottiin olevan vähemmän todennäköinen.

195 Toisaalta komissio on todennut, että nPB:n käyttöjä oli vähän ja nPB:tä koskevien lupahakemusten määrän ennakoitiin aiheuttavan vähemmän työtä kuin muita sellaisia vastaavia aineita koskevien lupahakemusten, joita ei sisällytetty liitteeseen XIV ja joilla oli useampia käyttöjä; tätä toteamusta kantajat eivät ole kiistäneet.

196 Komission lähestymistapaa ei myöskään voida pitää epäjohdonmukaisena, koska se sisällytti liitteeseen XIV ehdokasaineita, joiden asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittujen perusteiden mukainen kokonaispistemäärä oli selvästi alempi kuin 17/45.

197 Näissä olosuhteissa ei voida katsoa komission loukanneen yhtäläisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita, kun se päätti sisällyttää liitteeseen XIV nPB:n, mutta ei lyijymönjää, lyijymonoksidia, pentalyijytetraoksisulfaattia tai tetralyijytrioksisulfaattia, joiden kokonaispistemäärät olivat suuremmat kuin nPB:n. Tämä ei riipu siitä, olisiko nPB:n asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaisen kokonaispistemäärän pitänyt olla 20/45 vai 17/45.

198 Kantajien toisen väitteen mukaan nPB:n asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukainen kokonaispistemäärä olisi ollut sama kuin pyrokloorin, jos se olisi ollut 17/45. Kantajien mukaan nPB:tä, joka sisällytettiin liitteeseen XIV, ja pyroklooria, jota ei sisällytetty kyseiseen liitteeseen, kohdeltiin näin ollen eri tavalla vaikka niiden tilanteet olivat rinnastettavissa toisiinsa.

199 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

200 Ensinnäkin on todettava, että sekä 1.7.2015 päivätty nPB:tä koskeva viiteasiakirja että 1.7.2015 päivätty pyroklooria koskeva viiteasiakirja sisältävät ryhmittelyperustetta koskevia näkemyksiä.

201 On kuitenkin todettava, kuten edellä 153–160 kohdassa on esitetty, että komissiolla oli käytettävissään tietoja, joiden mukaan trikloorietyleeni voitiin korvata nPB:llä höyryrasvanpoistossa ja pintojen puhdistuksessa. nPB:tä koskevassa, 1.7.2015 päivätyssä viiteasiakirjassa todetaan nimittäin, että julkisen kuulemisen aikana toimitettujen tietojen mukaan trikloorietyleeni voitiin joissakin käytöissä korvata nPB:llä. Pyroklooria koskevassa, 1.7.2015 päivätyssä viiteasiakirjassa todetaan sen sijaan, että saatavilla olevien tietojen mukaan ei ole kovinkaan todennäköistä, että jokin toinen ehdokasaine korvattaisiin pyrokloorilla, koska niiden fysikaalis-kemialliset ominaisuudet poikkesivat liikaa toisistaan.

202 Lisäksi on edellä 136–178 kohdassa esitettyihin seikkoihin viitaten hylättävä kantajien kuudennen kanneperusteen yhteydessä esittämät väitteet, joilla pyritään kyseenalaistamaan näkemykset, joiden perusteella komissio päätteli, että oli olemassa riski trikloorietyleenin korvaamisesta nPB:llä.

203 Kantajien väitteet eivät näin ollen olisi omiaan osoittamaan, että komissio loukkasi yhtäläisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita sisällyttäessään liitteeseen XIV nPB:n mutta ei pyroklooria, siinäkään tapauksessa, että sekä nPB:n että pyrokloorin saaman, asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaisten etusijapisteiden kokonaispistemäärän olisi pitänyt olla 17/45.

204 Toiseksi on joka tapauksessa muistutettava, että kemikaaliviraston suosituksen mukaan, johon komissio tukeutui, nPB:lle piti antaa asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaiseksi kokonaispistemääräksi 20/45. Kuten edellä 41–135 kohdassa on esitetty, kantajien esittämät väitteet eivät ole omiaan horjuttamaan tätä päätelmää. Näin ollen nPB:n ja pyrokloorin erilainen kohtelu oli perusteltua myös niiden kokonaispistemäärien vuoksi.

205 Edellä esitetyn perusteella kuudes kanneperuste on hylättävä.

D Neljännen kanneperusteen kolmas osa, jonka mukaan kantajat eivät olisi voineet nPB:n saaman etusijapistemäärän perusteella odottaa, että kyseistä ainetta pidetään ensisijaisena

206 Neljännen kanneperusteen kolmannessa osassa kantajat väittävät, että kun otetaan huomioon kemikaaliviraston hallinnolliset ohjeet, ne eivät olisi nPB:n saaman, asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaisen kokonaispistemäärän 20/45 tai kokonaispistemäärän 17/45, joka sen olisi pitänyt saada, perusteella voineet odottaa, että nPB sisällytetään liitteeseen XIV. Niiden mukaan jopa pistemäärä 20/45 oli alempi kuin useimpien etusijajärjestyksen kuudennella laatimiskierroksella tarkasteltujen aineiden saamat pistemäärät. Aineita, joiden pistemäärät olivat 23/45 tai 28/45, ei suositeltu sisällytettäviksi kyseiseen liitteeseen, koska jotkin muut aineet asetettiin niiden edelle. Lisäksi ne katsovat, ettei kemikaaliviraston olisi pitänyt suosittaa pistemäärän 17/45 saaneen aineen sisällyttämistä eikä komission olisi pitänyt sisällyttää tällaista ainetta kyseiseen liitteeseen; tämä pistemäärä nPB:n olisi kantajien mukaan pitänyt saada, ellei komissio olisi tehnyt virhettä arvioidessaan määrään liittyvää perustetta.

207 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

208 Ensinnäkin on niiden perustelujen osalta, joita kantajat ovat esittäneet luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisen tueksi, viitattava edellä 129 kohdassa esitettyihin seikkoihin ja muistutettava, etteivät kemikaaliviraston hallinnolliset ohjeet ja suositukset sido komissiota eikä käsiteltävässä asiassa tästä syystä voi olla kyse luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisesta.

209 Koska kantajat väittävät, että komissio viittasi itse kemikaaliviraston hallinnollisiin ohjeisiin, on lisäksi ensinnäkin muistutettava, että kun komissio päättää noudattaa kemikaaliviraston suositusta ja kun tässä suosituksessa on käytetty kyseisiin hallinnollisiin ohjeisiin perustuvaa metodologiaa, väitteillä, joiden mukaan komission näkemykset eivät noudata kemikaaliviraston hallinnollisia ohjeita, on katsottava olevan tarkoituksena osoittaa, että komission perusteluissa on virhe (ks. edellä 130 kohta).

210 Toiseksi on todettava, että toisin kuin kantajat antavat ymmärtää, 10.2.2014 päivätystä etusijajärjestyksen laatimisoppaasta ei voida päätellä, että päätös aineen sisällyttämisestä liitteeseen XIV perustuu yksinomaan asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaiseen pistemäärään tai ettei muita perusteita, esimerkiksi ryhmittelyperustetta, voitaisi ottaa huomioon tässä yhteydessä. Kyseisen oppaan 6 kohdassa todetaan päin vastoin selvästi, että ehdokasaineiden etusijajärjestystä laadittaessa voidaan ottaa huomioon myös peruste, joka koskee ryhmittelyä muiden ehdokasaineiden tai liitteeseen XIV jo sisältyvien aineiden kanssa.

211 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä myös neljännen kanneperusteen kolmas osa ja näin ollen neljäs kanneperuste kokonaisuudessaan riippumatta siitä, olisiko nPB:n asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaisen kokonaispistemäärän pitänyt olla 20/45, kuten komissio on todennut, vai 17/45, kuten kantajat väittävät.

E Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklan rikkomista, kilpailukykyä koskevan tavoitteen sivuuttamista ja kantajien elinkeinovapauden loukkaamista, sekä viides kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

212 Toisessa kanneperusteessa kantajat väittävät, ettei riidanalainen asetus ole asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklan eikä kyseisen asetuksen kilpailukykyä koskevan tavoitteen mukainen ja että sillä loukataan kantajien elinkeinovapautta. Viidennessä kanneperusteessa ne väittävät, ettei riidanalainen asetus ole suhteellisuusperiaatteen mukainen.

213 Aluksi tarkastellaan kantajien väitteitä, joiden mukaan riidanalainen asetus ei ole asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklan eikä kyseisen asetuksen kilpailukykyä koskevan tavoitteen mukainen. Sen jälkeen tarkastellaan kantajien elinkeinovapauden sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamisen tueksi esitettyjä perusteluja.

1. Asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklan rikkominen ja kyseisen asetuksen kilpailukykyä koskevan tavoitteen sivuuttaminen

214 Toisessa kanneperusteessa kantajat väittävät, ettei riidanalainen asetus ole asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklan mukainen, koska sillä ei varmisteta sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

215 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

216 Ensinnäkin on muistutettava, että asetuksen N:o 1907/2006 1 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen tarkoituksena on varmistaa korkeatasoinen ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, mukaan lukien vaihtoehtoisten keinojen edistäminen aineiden vaarojen arvioimiseksi, sekä aineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla samalla kilpailukykyä ja innovointia edistäen.

217 Asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklassa, jonka otsikko on ”Lupamenettelyn tavoite ja korvaamiseen liittyvät näkökohdat” säädetään seuraavaa:

”Tämän osaston tavoitteena on taata sisämarkkinoiden moitteeton toiminta varmistaen samalla, että erityistä huolta aiheuttavien aineiden riskit ovat asianmukaisesti hallinnassa ja että kyseiset aineet korvataan asteittain soveltuvilla vaihtoehtoisilla aineilla tai tekniikoilla, jos nämä ovat taloudellisesti ja teknisesti toteuttamiskelpoisia. Tätä varten kaikkien lupia hakevien valmistajien, maahantuojien ja jatkokäyttäjien on analysoitava vaihtoehtojen saatavuutta ja tarkasteltava niiden riskejä sekä korvaamisen teknistä ja taloudellista toteutettavuutta.”

218 Näistä säännöksistä ei voida päätellä, että ensisijaisina pidettävien ehdokasaineiden sisällyttäminen liitteeseen XIV olisi vastoin asetusta N:o 1907/2006 tai sen tavoitteita.

219 Toiseksi on todettava kantajien esittävän kirjelmissään nimenomaisesti, että ne katsovat nPB:n sisällyttämisen liitteeseen XIV olevan vastoin sekä asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklaa että kyseisen asetuksen kilpailukykyä koskevaa tavoitetta siksi, ettei nPB:tä niiden mukaan olisi pitänyt pitää ensisijaisena ehdokasaineena.

220 Tässä yhteydessä kantajat ensinnäkin viittaavat perusteluihin, jotka koskevat nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä koskevia komission näkemyksiä. Näitä perusteluja on kuitenkin jo tarkasteltu ja ne on hylätty edellä 136–178 kohdassa.

221 Toiseksi kantajat väittävät, ettei nPB:lle olisi pitänyt antaa asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa mainittujen perusteiden mukaiseksi kokonaispistemääräksi 20/45 vaan ainoastaan 17/45. Tältä osin on yhtäältä muistutettava,

kuten edellä 41–135 kohdassa on jo todettu, etteivät kantajien perustelut ole omiaan horjuttamaan komission päätelmää, jonka mukaan nPB:n kokonaispistemäärän, joka oli laskettu kemikaaliviraston käyttämän metodologian mukaisesti, piti olla 20/45. Toisaalta ja joka tapauksessa, kuten edellä 179–211 kohdassa on todettu, kantajien esittämät perustelut eivät siinäkään tapauksessa, että nPB:n pistemäärän olisi pitänyt olla vain 17/45, ole omiaan osoittamaan niiden komission näkemysten olevan ilmeisen virheelliset, joiden perusteella se päätti sisällyttää nPB:n liitteeseen XIV.

222 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä perustelut, jotka kantajat ovat esittäneet asetuksen N:o 1907/2006 55 artiklan ja kyseisen asetuksen kilpailukykyä koskevan tavoitteen loukkaamisen tueksi.

2. Kantajien elinkeinovapauden sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

223 Toisessa kanneperusteessa kantajat väittävät, että kun komissio sisällytti nPB:n liitteeseen XIV vaikka se ei täyttänyt ensisijaisuusperusteita, se loukkasi kantajien elinkeinovapautta, joka on turvattu perusoikeuskirjan 16 artiklassa ja tunnustettu unionin oikeuden yleiseksi periaatteeksi. Viidennessä kanneperusteessa ne väittävät komission loukanneen suhteellisuusperiaatetta. Ne katsovat riidanalaisen asetuksen ensinnäkin ylittävän sen, mikä olisi asianmukaista ja tarpeellista niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin liitteeseen XIV ensisijaisesti sisällytettävien aineiden määrittämisellä pyritään. Kantajien mukaan ehdokasaineiden etusijajärjestyksen laatimisen tarkoituksena on valita ne erityistä huolta aiheuttavat aineet, jotka olisi ensisijaisesti sisällytettävä liitteeseen XIV. nPB ei etusijajärjestyksen kuudennella laatimiskierroksella niiden mukaan kuitenkaan osoittautunut erityisen ensisijaiseksi. Toiseksi kantajat väittävät, ettei riidanalainen asetus ole vähiten rajoittava toimenpide, johon komissio olisi voinut turvautua. Kantajien mukaan komissio olisi ensinnäkin voinut pyytää kemikaalivirastoa harkitsemaan suositustaan uudelleen kantajien toimittamien tietojen perusteella; se olisi myös voinut päättää olla sisällyttämättä nPB:tä liitteeseen XIV kemikaaliviraston suosituksesta huolimatta ja lykätä sen sisällyttämistä kyseiseen liitteeseen.

224 Komissio, jota kemikaalivirasto tukee, kiistää kantajien väitteet.

225 Tältä osin on ensinnäkin muistutettava perusoikeuskirjan 16 artiklassa määrättävän, että elinkeinovapaus tunnustetaan unionin oikeuden sekä kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen mukaisesti. Tämä oikeus ei kuitenkaan ole ehdoton, vaan sitä on tarkasteltava ottamalla huomioon sen yhteiskunnallinen tehtävä. Perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että sen käyttämistä voidaan rajoittaa, kunhan rajoitukset tosiasiassa palvelevat yleisen edun mukaisia unionin tavoitteita tai tarvetta suojella muiden henkilöiden oikeuksia ja vapauksia ja ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia (ks. vastaavasti tuomio 17.3.2016, Zoofachhandel Züpke ym. v. komissio, T-817/14, EU:T:2016:157, 126 kohta).

226 Toiseksi on todettava, etteivät kantajat kyseenalaista perusteluillaan mahdollisuutta sisällyttää ensisijaisia ehdokasaineita liitteeseen XIV asetuksen N:o 1907/2006 58 artiklan mukaisesti. Ne vain väittävät yhtäältä, että nPB:n sisällyttäminen kyseiseen liitteeseen oli ennenaikaista, koska aine ei ollut ensisijainen, ja toisaalta, että sisällyttämällä nPB ennenaikaisesti kyseiseen liitteeseen rajoitettiin suhteettomasti niiden elinkeinovapautta.

227 Kolmanneksi perusteluista, joilla pyritään osoittamaan, että nPB:n sisällyttäminen liitteeseen XIV oli ennenaikaista, riittää sen toteaminen, että niitä on jo tarkasteltu ja ne on hylätty edellä 219–221 kohdassa.

228 Edellä esitetyn perusteella on hylättävä myös elinkeinovapauden ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista koskevat kantajien perustelut ja näin ollen toinen ja viides kanneperuste kokonaisuudessaan.

229 Yksikään kantajien esittämistä kanneperusteista ei siis ole perusteltu. Näin ollen on täsmennettävä, että siinäkin tapauksessa, että nPB:n kokonaispistemäärän olisi pitänyt olla vain 17/45, komission näkemykset, jotka koskevat nPB:n ja trikloorietyleenin ryhmittelyä, oikeuttivat riidanalaisen asetuksen antamisen.

230 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

231 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdassa määrätään, että unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muu kuin kyseisen artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittu väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan tämän oikeudenkäyntikulut. Kemikaalivirasto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) ICL-IP Terneuzen, BV ja ICL Europe Coöperatief UA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Gratsias Labucka Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä syyskuuta 2017.

Allekirjoitukset